

SPOLEČENSTVÍ V BOŽÍ VŮLI

(z francouzštiny přeložila a upravila Marie Olivier)

Úvod

Tato brožura je přepracovanou a doplněnou verzí brožury kanadského sdružení s názvem "Rencontres de prières et de reflexions sur la Divine Volonté". Podstatně jsme ji doplnili a přizpůsobili francouzskému kontextu a požadavkům. Převzali jsme dvoudílnou osnovu kanadské asociace Metody vedení skupin a průvodce. obecné spirituality Boží Vůle Dodatky na obou úrovních byly nutné k upřesnění tří možných forem osnovy setkání a některých dat Luisina života, spisů a procesu blahořečení v první části a k objasnění některých teologických otázek, které vyvstávají při četbě svazků v druhé části. Pro ostatní jsme doslova a do písmene převzali plán a texty z brožury "Setkání modlitby a rozjímání v Boží Vůli".

Vedení společenství v Boží Vůli

Prostřednictvím života a spisů Boží služebnice Luisy Piccarretové, kterou Ježíš nazval "malou dcerou Boží Vůle", nám Bůh nabízí velký poklad" pro svou církev. Tento poklad "spočívá v hojném světle a nekonečné lásce k věčnému tajemství jeho vůle. Protože Boží Vůle byla Ježíšovým pokrmem, chceme tento dar přijmout za svůj. Stejně jako Luisa chceme poznávat, milovat a žít v požehnaní, kráse a bohatství obsaženém v tomto věčném tajemství, aby se Boží vůle stala naším životem. Chceme v něm žít, protože je to dům našeho nebeského Otce,

Setkání se skládá z řady modliteb a úvah. Za tímto účelem se s Boží pomocí a v duchu modlitby se budeme snažit naslouchat s vírou, pokorou a vůlí, abychom uvedli do praxe vše, co nám chce sdělit o své Vůli, aby se to stalo nedílnou součástí našeho života. To, co Bůh učil Luisu a inspiroval ji k životu, není určeno jen k osvětlení inteligence, ale spíše k tomu, aby zaplavilo naše srdce a všechny skutky našeho života, v nichž chce dát své nejsvětější Vůli čestné místo a své království.

V Boží Vůli předkládáme toto malé dílo Ježíšovým a Mariiným srdcím a prosíme je, aby mu požehnali a přineslo ovoce. "A věčný život je v tom, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista." (Jan 17,3)

PODSTATA SETKÁNÍ

Ježíš Kristus, náš Pán, je Boží Syn, který se stal člověkem. On je Cesta, Pravda, Život. On je ten, v němž se zjevuje Bůh a v němž se zjevuje celá pravda o člověku. Setkání modliteb a úvah v Boží Vůli tak bude ve své podstatě setkáním ve víře, naději a lásce ke Vtělenému Slovu, jeho životu jako Spasiteli člověka a dokonalému Oslavenci Otce, s Duchem svatým ve Vůli Otce, který je původem a cílem všech věcí.

Kéž nám Otec zjeví Syna

Aby toto setkání bylo živé a plodné, musíme růst v poznání a lásce k Otci a Synu. Toto poznání a láska jsou věčným životem. Ale jak je můžeme poznat? Sám Ježíš nám říká:

"Nikdo nemůže přijít ke mně, pokud ho nepovolá Otec, který mě poslal, a nikdo nepřichází k Otci, aniž by šel skrze mě. Z těchto slov jasně vyplývá, že toto poznání a láska jsou milostí, darem. Proto s důvěrou prosíme našeho nebeského Otce, aby nám při každém setkání dal tento nesmírný dar: "Otče, zjev nám tvář svého Syna, protože jen skrze něj, s ním a v něm můžeme přijít k tobě!"

Kéž nám Syn zjeví Otce

Prosíme také Ježíše, aby nám zjevil Otce: **"Ukaž nám Otce"**. Pokud se na Ježíše díváme s láskou, čistotou a prostotou, uvidíme Otce. Všechno v Ježíši nám zjevuje Otce, protože Ježíš chce, dělá a říká jen to, co chce, dělá a říká jeho Otec. **"Já jsem v Otci a Otec je ve mně,"** říká Ježíš. Otec je v Synovi, v jeho Srdci, a proto ho tam můžeme nejlépe najít, poznat a milovat. Stejně tak prosíme Ježíše, aby nám otevřel a zjevil tajemství svého Srdce, protože tam je Otec. Ježíšovo Srdce je jeho vnitřní život; je to jeho smlouva lásky s Otcem; je to nezměrná přítomnost Ducha svatého v něm; je to smlouva jeho lidské vůle s Vůlí jeho Otce; je to to, co božství učinilo v jeho lidství a co jeho lidství učinilo v jeho božství; je to jeho vroucí láska k Otci a k lidem. Když se podíváme pozorně a do hloubky, uvidíme v hloubi jeho Božského srdce, že Otcova vůle je pro Ježíše vším. Při každém setkání však prosíme Ježíše, aby nám zjevil Otce, aby nám zjevil svou svatou Vůli a učinil ji v nás vládnoucí, jako vládne v tobě!

Ježíšův život: "rok zasvěcený Otci".

Celý Ježíšův život byl zasvěcen Otci. Byl to "rok zasvěcený Otci" > "rok" 33 let. V tomto "roce" Ježíš věnoval každý skutek svého života svému Otci a oslavil je za sebe i za každého z nás. V každém okamžiku Ježíšova života rozšiřovalo Otcovo království své hranice do jeho lidství a dávalo mu růst ve věku, moudrosti a milosti pro každého z nás. Během tohoto roku Ježíš v každém ze svých skutků svobodně přinesl svou lidskou vůli jako oběť a dovolil Boží Vůli, aby rozšířila svůj dosah a život do jeho lidství. Tímto způsobem mu předal všechna práva, která mu lidská rodina upírala. Také prosil a zároveň dostával a učinil se vlastníkem všech statků, o které se Bůh chtěl podělit s lidskou rodinou. Získal pro nás odpuštění a vysvobodil nás od všeho zlého. V Ježíši tedy přebývá plnost božství a on má moc dát věčný život každému, kdo o něj stojí.

Chceme také, aby celý náš život byl "jeden rok" zasvěcený Otci. Toho můžeme dosáhnout pouze pod vlivem Ducha svatého, v církvi a působením Mariina božského mateřství. Proto prosíme Ježíše, Ducha svatého a Marii, naši Matku, ve spojení s celou církví o to, o co prosil svatý Pavel: **"aby nás přivedl k plnému poznání své Vůle ve vší moudrosti a duchovním porozumění"** (Kol 1,9).

Spisy Boží vůle a Luisa Piccarreta

Abychom rostli v tomto poznání, milovali a učili se žít tak, jak žil Ježíš ve Vůli Otce a církve, nabízí nám příchod Božího zjevení všechny tyto poklady. **V našich setkáních modlitby a rozjímání o Boží vůli** se postupně zabýváme životem a spisy dcery církve, Boží služebnice Luisy Piccarrety. (Luisa zůstala 64 let upoutána na lůžko a žila jako duše oběti z lásky k Ježíši a jeho vůli. Téměř 40 let poslouchala své zpovědníky a napsala 36 svazků o Boží vůli. Případ jejího blahořečení byl zahájen 20. listopadu 1994.)

Proč nás zajímají Luisiny práce? Protože **"děvčátko Boží Vůle"**, jak ji Ježíš nazval, nemělo jiný "život" než Ježíše, Ježíše ukřižovaného, Ježíše v eucharistii, Ježíše, který žil pouze ve vůli, poslušnosti a lásce Otce. Tohle byl jeho život, jeho jídlo a jeho všechno. Protože toužíme růst v poznání a lásce k Ježíši a Otci a žít ve věčném tajemství jeho Vůle, Pán nám v Luise nabízí nádherný příklad. Tím, že navrhujeme Luisu jako "příklad", nepředjímáme soud církve ani neposuzujeme svatost jejího života nebo jejích spisů. Činíme tak z osobního přesvědčení o její lásce k Ježíši. Maria, církev a všechny duše. Činíme tak proto, že jeho život a spisy jsou svědectvím o nekonečné kráse Boží Vůle.

Pán se rozhodl, že nám prostřednictvím Luisy mimořádným způsobem ukáže nejen velikost a svatost poslušnosti své vůli, ale ještě více význam **"života v Boží Vůli"**. Chtěl nám také ukázat, že Boží Vůle je původem a životem všech Božích děl: stvoření, vykoupení, posvěcení a oslavení. Z těchto a mnoha dalších důvodů v nás chce Boží vůle spolu s Boží spravedlností vládnout na zemi stejně jako v nebi. Je-li to původ a život všeho, mělo by to být cílem a cílem všeho a všech.

Je důležité, aby účastníci společenství a zejména jejich vedoucí měli přesnou představu o klíčových datech života, spisů a procesu blahořečení Luisy Piccarrety.

Zde jsou ty nejvýznamnější:

Některé milníky v životě, díle a kauze blahořečení Luisy Piccarrety

23. dubna 1865: narození a křest Luisy.

23. dubna 1874: V devíti letech přijala Luisa první svaté přijímání a biřmování. Začíná slyšet Ježíšův hlas.

1878: Když bylo Luise 13 let, vidí pod balkonem Ježíše, jak nese kříž a prosí ho: "Duše, pomoz mi!"

1881: Luisa ve svých 17 letech tvoří Vánoční Novénu.

Listopad 1887: Luisa je trvale upoutána na lůžko.

28. února 1899: Z poslušnosti ke svému zpovědníkovi začíná Luisa psát.

28. prosince 1938: Luisa píše 36. díl Knihy nebes.

4. března 1947: Luisa Piccarretová umírá po krátkém zápalu plic, jediné nemoci, která jí byla v životě diagnostikována.

28. března 1994. "Non obstat" ke spisům Luisy Piccarrety udělil prefekt Kongregace pro nauku víry, kardinál Ratzinger, nyní Benedikt XVI. Žádá papeže Jana Pavla II., aby se zasadil o blahořečení Luisy. Téhož dne posílá kardinál Angelo Felici, prefekt Kongregace pro svatořečení, dopis arcibiskupovi Carmelovi Cassatimu, v němž ho informuje o povolení Vatikánu zahájit kauzu blahořečení Luisy Piccarrety.

20. listopadu 1994: Zahájení procesu blahořečení Luisy Piccarretové. Získává titul služebnice Boží.

Leden 1996. Kardinál Joseph Ratzinger, prefekt Kongregace pro nauku víry, podepisuje dokument o zahájení procesu blahořečení Luisy Piccarretové. Zpřístupňuje všechny svazky, které byly dosud ve Vatikánu v archivu Kongregace pro nauku víry. Arcibiskupovi z Trani se povoluje pořídit fotokopie originálů spisů Luisy Piccarrety s ohledem na její blahořečení. Spisy nesou název: Kniha nebes. Výzva, aby se stvoření vrátila k řádu, postavení a účelu, pro který byla Bohem stvořena.

Arcibiskup Carmelo Cassati, arcibiskup z Trani, pověřil otce Johna Browna a otce Michaela Adamse, dva kněze ze Spojených států, kteří byli inkardinováni v jeho diecézi, aby se za asistence Toma Fahyho, otce Thomase Celsa, otce Carlose Massieu a paní Miguel Machado vydali ve dnech 30. ledna až 2. února 1996 do archivu kardinála Ratzingera, aby okopírovali a vyfotografovali Luisiny rukopisy, které během 40 let napsala v poslušnosti svým zpovědníkům. Diecézní tribunál, jemuž předsedá monsignor Carmelo Cassati, používá rukopisy k uvedení jeho kauzy blahořečení.

Listopad 1996. Biskup Felice Posa, postulátor jeho blahořečení, předkládá spisy teologické komisi. V roce 1997 předložili dva kvalifikovaní teologové jmenovaní církví k přezkoumání Luisiných spisů zprávu, v níž potvrdili, že nic v těchto spisech není v rozporu s katolickou vírou nebo morálkou. Mohl je číst každý, kdo byl poslušný církvi.

16. května 2004: Papež Jan Pavel II. kanonizuje hlavního zpovědníka, duchovní otce a vydavatele Luisy Piccarrey, otce Hannibal Maria Di Francia.

29. října 2005: V arcidiecézi Trani je uzavřena kauza blahořečení Luisy a v Římě je zahájena. Všechny dokumenty jsou zasílány do Říma pod pečeti.

V červenci 2010. Luisiny spisy jsou plně schváleny dvěma teology pověřenými Vatikánem.

2014. Oficiální životopis Luisy vydává Vatikánské nakladatelství.

Březen 2020. Arcibiskup z Trani zveřejňuje zprávu, v níž informuje o aktuálním stavu beatifikační kauzy a spisů. V nótě se uvádí nadšení mnoha věřících, kteří se vydávají do světa pro spisy Boží služebnice Luisy Piccarrey a vyzývá je k modlitbám za závěrečnou fázi revize spisů. Mezitím se jimi věřící mohou nechat i nadále živit. Bylo založeno mnoho sdružení.

BOŽÍ VŮLE V DĚJINÁCH LIDSTVA

Svatá Trojice stvořila člověka ke svému obrazu a podobě. Když v něm člověk vyrůstal, byl Božím dítětem a z milosti vlastnil život a všechno, co bylo životem jeho Stvořitele a Otce. Žil ve stejné vůli a lásce jako jeho Stvořitel. Ve chvíli zkoušky, kterou vyžadovala nekonečná Boží moudrost a láska, člověk měl složit čest a svůj život do Boží vůle, které vděčil za všechno. Stal by se králem stvoření a vládl by s Bohem. On však raději žil po svém a podle své vlastní vůle, a tak opustil dům svého Otce a království Jeho Boží Vůle. To ho uvrhlo do říše temnoty, lži a smrti, z níž už nebylo úniku. To byl prvotní hřích: vzpoura a pohrdání Boží Vůlí.

Bůh se však nevzdal svého původního plánu pro člověka: aby žil podle vůle a života svého Stvořitele. Aby ho Bůh uzdravil a vrátil do prvního řádu stvoření, ve své lásce člověka postupně vzdělával. V dějinách spásy Bůh ukázal člověku, jak hledat a poslouchat jeho Vůli a jeho přikázání, jinak by nebylo možné dosáhnout spásy, natož svatosti, která spočívá ve spojení člověka s Bohem skrze poznání, lásku a jednotu vůle a života s ním.

Ježíš, který přišel na zem, aby nás spasil, vykoupil království své Vůle. On je úhelným kamenem a životem tohoto království a jeho lidství ho zcela ovládá. Jeho smrtí a vzkříšením přijala jeho nevěsta, církev, semeno tohoto království, které Ježíš zavlažoval a oplodňoval svou krví a svou láskou. Pod něžnou péčí Marie, Matky církve a Královny tohoto království, a díky neustálému povzbuzování a péči Ducha svatého toto království stále roste. Z toho vznikl silný kmen stromu se silnými větvemi, které se rozrostly a listy a květy spásy a svatosti objaly všechny národy.

Tento dlouhý proces růstu a poznávání Otcovy vůle procházel různými etapami. Během dvou tisíc let poslušnosti našemu Pánu a Vykupiteli se církev modlila, **"aby přišlo jeho království a aby se jeho Vůle stala jako na nebi, tak i na zemi"**. Tato prosba samotného Vtěleného Slova nemohla zůstat nevyslyšena. Prostřednictvím **"malé dcery Boží Vůle"** nám říká, že nastal čas. Chce nám vrátit tuto část, která byla učiněna ve vztahu k jeho Vůli, což bude naplněním modlitby **Otče náš**. Žádá nás, abychom nepochybovali, že je to možné. Svým životem a smrtí nám tento dar dal, a proto nás naučil prosit Otce.

Protože je Mistrem a vládne v něm Boží Vůle, má moc nám ji předat. Chce nám ji dát, pokud se na ni připravíme a budeme ji chtít přijmout, abychom mohli žít "Otče náš", vzácné ovoce jeho příchodu na zem.

Je to dar, největší dar, který nám Bůh může dát a dá. Život podle jeho Vůle nám dává všechny možné i nepředstavitelné výhody, protože jeho Vůle je on sám. Tím, že v nás dokonale vládne, nám umožňuje

vrátit se k řádu, správnosti a účelu, pro který jsme byli stvořeni. Takto vládne v Ježíši a Marii. Z těchto důvodů se v **modlitebních společenstvích Boží Vůle** na chvíli zastavujeme, abychom se modlili s Ježíšem, nasloucháme lekcím, které nám nabízí Královna Království Boží Vůle, a postupně se učíme poznávat, přijímat a dělat vše s láskou k Pánu, ke všemu, co Jeho Svatá Vůle pro každého z nás udělala. Musíme se snažit naslouchat všem pravdám, které nám skrze Luisu nabízí o království jeho Vůle, a uvádět je do praxe.

DĚLAT Boží Vůli a ŽÍT v Boží Vůli

Obecně platí, že všichni lidé stvoření Bohem žijí "v Boží Vůli, protože ta nás stvořila a chrání i ty nejvzpornější. Žít v Boží Vůli však v pravém slova smyslu znamená, že v nás zcela vládne **"jako v nebi i na zemi"**. Nejde jen o poslušnost Boží Vůle, ale o její ovládnutí. Neboť to, co chce, chce svobodně a s láskou v každém svém jednání; tak se stává mým životem. Žít v Boží Vůli neznamena jen věrně dodržovat všechna její ustanovení, ale spíše nechat ji působit skrze mé činy; protože je chce konat se mnou, zvu ji, aby je konala svobodně. Tímto způsobem mě činí z milosti účastníkem toho, čím je ona ze své přirozenosti; činí mě rostoucím a žijícím k jejímu obrazu a podobě v nehlubším smyslu těchto slov. Tato dokonalá jednota vyžaduje působící přítomnost Boží Vůle v nás a nás v ní. Ježíš zdůraznil Luisu, že cílem všech jeho skutků bylo a je dosáhnout této dokonalé jednoty, která je završením celého Božího zjevení a života v Kristu, kterému nás učí jeho Církev.

Výše zmíněný dlouhý proces na úrovni dějin lidstva i na osobní úrovni je dílem nekonečné Boží moudrosti a lásky. Je to nesmírný dar, kterého bychom si měli vážit a žít. Jak jsme již zmínili, láska a poslušnost Boží Vůli jsou jediné cesty, které vedou k věčnému životu. Proto bychom měli pokračovat v prohlubování znalostí, které již máme o smyslu, obsahu a důležitosti plnění Boží Vůle. Jen tak se můžeme líbit Bohu a začít žít v Boží Vůli, jak Ježíš učil Luisu.

Znovu vyzýváme všechny, kdo se účastní těchto společenství modlitby a rozjímání a kdo chtějí růst v poznání a lásce k Boží Vůli, aby stále zůstávali ve stavu milosti. K tomu zůstaňte pevně a věrně spojeni svou vírou a křesťanským životem s katolickou církví, papežem a svým biskupem. Posvátná zjevení jsou zjevena v Písmu svatém, ve Starém a Novém zákoně a v učení církve, a proto vás zveme, abyste je učinili svým pokladem a každodenním pokrmem. Všem také doporučujeme: rozjímání nad Katechismem katolické církve, který je cenným vyjádřením církevního magisteria; častou účast na eucharistii a svátosti smíření; společenství s anděly, svatými a dušemi v očistci; osobní modlitbu, zejména svatý růženec, a všechny ostatní prostředky, které nabízí naše matka církev, aby člověk rostl v lásce k Bohu a k bližnímu; a konečně stále lepší poznávání církve a bližních. A konečně, abyste vždy lépe poznali Boží Vůli a odevzdali se jí. V tom všem spočívá poslušnost Boží Vůli.

Světlo, které nám Pán nyní dává a učí nás kráse a slávě života v jeho Vůli, nám pomáhá lépe pochopit a milovat všechny způsoby, které nám jeho moudrost v průběhu dějin spásy dávala a nabízela, abychom vždy byli schopni plnit jeho Vůli, protože to vše je základem křesťanského života a naší spásy. Život v Jeho Vůli je vrcholným úspěchem a nejdokonalejší svatostí křesťanského života.

Praktické návrhy pro setkání

Domníváme se, že počet osob ve skupině by neměl překročit dvanáct. Ze zkušenosti je vhodnější skupina osmi až deseti osob, protože to usnadňuje účast a vyžaduje méně prostoru pro setkání. Navíc počet členů malých skupinek den ode dne roste, což je Ježíšovo přání. Osoby odpovědné za hladký průběh schůzí by se proto měly zamyslet nad tím, jak na ně dohlížet, a přizpůsobit se hlavním pokynům Průvodce.

Je také žádoucí, aby se lidé, kteří zakládají novou skupinu, pokud možno navzájem znali, aby se vytvořila dynamika: tak nebude nutné opakovat a vracet se k tomu, co se již naučili. Pokud někdo ze skupiny již studoval spisy Boží Vůle, může to pomoci vyřešit některé otázky, které se během setkání mohou čas od času běžně objevit.

Důrazně se doporučuje, aby každá skupina měla k dispozici všechny knihy. Na každé setkání by si každý měl vzít s sebou tuto malou příručku,

- **Hodiny umučení**
- **Panna Maria v království Boží Vůle**
- **Svazek Luisiných spisů, o kterém bude řeč.**

Koordinátorem může být osoba, která je ve skupině nejlépe obeznámena s Luisinými texty. Po přečtení kapitoly může tato osoba pomoci ostatním podělit se o to, čemu porozuměli, nebo odpovědět na některé otázky, které v souvislosti s četbou vyvstaly. Tato osoba je však pouze koordinátorem. Nemá rozhodovat o všem. Nepředpokládá se, že by měl rozhodující slovo v projednávaných otázkách. Měl by se snažit pochopit a řešit názorové rozdíly v prostředí lásky a umožnit každému, aby se svobodně vyjádřil.

Před dalším setkáním je třeba se dohodnout na kapitolách, které se budou číst, abyste se v průběhu týdne připravili modlitbou a osobní četbou.

Mimořádné projevy, jako jsou poselství, zjevení apod., by neměly být prezentovány, protože by mohly být matoucí. Vzhledem k tomu, že čas je omezený a tyto projevy vyvolávají různé diskuse a názory, může se stát, že se pozornost odvede od hlavního důvodu těchto setkání, kterým je znovu prodiskutovat to, co Ježíš projevil Luise o jejím letu. Tím, že se na to ptáme, se nesnažíme tyto projevy posuzovat. Náš osobní názor je, že některé z nich se zdají být hodné pozornosti a úcty, některé jsou vzácné a svaté a některé jsou církví přijaty, ale z uvedených důvodů, pokud o nich chcete diskutovat, učiňte tak jindy nebo po setkání. Pokud i přes toto doporučení takové připomínky zazní, moderátor nebo skupina z milosti požádá o odložení záležitosti na později.

Pro osobní duchovní růst je zásadní udržovat se stále ve stavu milosti, co nejčastěji přijímat eucharistii a svátost smíření a žít v neustálé modlitbě.

Všem, kteří začínají objevovat a žít tuto spiritualitu, doporučujeme přečíst si na samém začátku setkání I. díl Luisina životopisu. Během setkání doporučujeme postupně v pořadí prostudovat 2. až 11. svazek. Domníváme se, že každý by si měl pečlivě a rychle přečíst všechny dostupné svazky, aby měl všeobecný přehled o velkém tématu Boží Vůle.

Každý, kdo chce mít osobní modlitební skupinku, může zcela nebo zčásti použít tento souhrn, který nabízíme pro setkání.

Členové skupinek se také mohou zapojit do meditačních řetězců "**24 hodin utrpení**", zejména v postní době nebo průběžně.

Můžete si také přečíst a meditovat lekce z knihy **Panna Maria v Království Boží Vůle**.

V prosinci se může konat **vánoční novéna**. Doporučujeme všem, kteří toho jsou schopni, aby se každý den modlili svatý růženec.

ČÁST PRVNÍ

Přiblížení průběhu setkání

Doporučuje se každodenní účast na mši svaté, zejména v den setkání. Pokud je to možné, doporučuje se také společné čtení liturgie hodin, chválit nebo vyznávat před setkáním. Zveme každého k individuální modlitbě růžence.

- Anotace označené hvězdičkou a kurzívou není nutné číst během jednání. Jedná se o komentáře nebo pokyny.

Začátek schůzky

Úvodní modlitby

Ve znamení svatého kříže nás vysvobod' od našich nepřátel, Pane, náš Bože. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

"Nejsvětější a Nedělitelná Trojice, hluboce se ti klaním, miluji tě vroucí láskou, neustále ti děkuji ve jménu všech a v srdcích všech".

(Svazek 4, 14. ledna 1902),

Nejsvětější a Nedělitelná Trojice, začínáme toto setkání v tvé přítomnosti, děláme znamení kříže a vzýváme tě. Kéž tvé požehnání obnoví milost a posvěcení našeho křtu, posílí v nás milost tvé podobnosti a v našich duších ať zavládne život tvé Vůle. Chceme obnovit toto zasvěcení a vše, co jsme, tím, že budeme opakovat společně s Marií, naší Matkou:

„Ať se mi stane podle tvého slova“ a s Ježíšem v okamžiku jeho vtělení: "Zde jsem, Otče, přišel jsem, abych plnil tvou Vůli. Chceme, stejně jako oni, žít jen a jen ve tvé vůli a přejeme si, aby to byl náš život, naše potrava a naše všechno.

MODLITBA O VSTOUPENÍ DO BOŽÍ VŮLE

Ježíši, miluji tě! Dej nám poznat Otce,

Zjev nám svou nejsvětější Vůli a učiň, aby v nás vládla jako vládla v tobe.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, myslí skrze mého ducha.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, koluje v mé krvi.

Ježíši, miluji tě! Pojď, Boží Vůle, dívej se mýma očima.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, naslouchej mým ušima.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, mluv mým hlasem.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, dýchej mým dechem.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, bij v mém srdci

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, hýbej se v mých pohybech.

Ježíši, miluji tě! Přijď, Boží Vůle, modli se ve mně a přijmi tuto modlitbu jako mou vlastní. Přidej modlitby celého světa, abychom vzdali Otci slávu, kterou mu všechna stvoření dluží.

Řekla jsem Ježíši: „Miluji tě“ a on mi řekl: "Má dcero, chceš mě opravdu milovat? Tak řekni: „Ježíši, **miluji tě Tvou Vůli**". A jak má Vůle naplňuje nebe a zemi, tvoje láska mě bude všude obklopot a tvoje "Miluji tě" bude ozvěnou ve výšinách nebes i v hlubinách propasti. Když chceš říci: Klaním se ti, žehnám ti, chválím tě, děkuji ti, řekneš to ve spojení s mou Vůli a naplníš nebe a zemi klaněním, požehnáním, chválou a díky v mé Vůli. Tyto věci jsou jednoduché, snadné a velké.

(Svazek 11 2.října 1913)

Vzývání Ducha svatého (Veni Creator)

Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý k nám a navštiv mysli našich chrám, z výsosti nebes zavítej, do duší nám svou milost vlej.

Tys Utěšitel právem zván, tys dar, jenž Bohem věčným dán, zdroj živý, láskyplný dech, tys posvěcení myslí všech.

Ty sedmi darů studnice, prst Otcovy jsi pravice, tys Bohem přislíbený host, ty dávaš ústům výmluvnost.

Rač světlo v mysli rozžehnout, vlij do srdcí nám lásky proud, našeho těla slabosti zhoj silou svoji milosti.

Dál nepřítelé zapuzuj a duši pokoj uděluj, ať vždycky pod vedením tvým, vyhnem se vlivům škodlivým.

Nauč nás Boha Otce znát a Syna jeho milovat a v tebe, Duchu Svatý, zas důvěřovati v každý čas. Amen.

MODLITBA K OTCI

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď Vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům, a neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Otče, miluji tě! Zjev nám tvář svého Syna, protože jen skrze něj, s ním a v něm můžeme přijít k tobě. Otče, miluji tě, vstupuji do tvé Vůle, podej mi ruku a vlož mě do nesmírnosti tvé Vůle, abych nemohl dělat nic jiného než tvou nejsvětější Vůli.

Otče, miluji tě, odevzdávám se ti.

Otče, miluji tě! A protože tě miluji, prosím tě o Království Tvé Vůle.

** Když jsem to říkala, pomyslela jsem si, „jestliže Boží Vůle je všude a já už jsem v ní, proč říkám "vstup do mé vůle"?*

Když jsem o tom přemýšlela, můj něžný Ježíš se ve mně pohnul a říká:

„Má dcero, přesto je velký rozdíl mezi tou, která se modlí a jedná, protože ji má Vůle obklopuje, protože je všude svou vlastní přirozeností, a tou, která ze své vlastní vůle, s vědomím toho, co dělá, vstupuje do božské sféry mé Vůle, aby jednala a modlila se.“

(Svazek 15. 21. června 1923)

MODLITBA K MARIÍ

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodině smrti naší. Amen .

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží rodičko,
neodmítej v potřebách proseb našich, ale ode všeho nebezpečí vysvobod' nás vždycky,
ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria.

A. ROZJÍMÁNÍ O HODINÁCH UMUČENÍ

*Člověk byl Bohem podivuhodně stvořen ve stavu svatosti a čistoty. Naší neposlušností vůči Boží Vůli jsme ztratili Boží život a jednotu s ním. Opustili jsme Otcův dům a království jeho Vůle. Aby nás Otec zachránil a přivedl zpět stvořené lidstvo, poslal svého Syna Ježíše Krista, který svým životem, smrtí a vzkříšením dosáhl našeho vykoupení a milosti litoosti a odpuštění našich vin.

*Rozjímáním o jeho utrpení dnes můžeme snadno poznat svou nízkost a truchlit nad svými hříchy, abychom mohli přejít z království temnoty do království světla v království jeho milosti. Tímto způsobem můžeme také odpovědět na jeho lásku a sjednotit se s ním a s duchem pokání, s nímž prožíval své utrpení.

*Tento text pochází ze svazku "24 hodin **utrpení našeho Pána Ježíše Krista**", který obsahuje dvacet čtyři meditací nebo hodin, v nichž Boží služebnice Luisa Piccarreta doprovázela Ježíše při jeho utrpení.

1. Před každou hodinou každý odříká „přípravnou“ modlitbu.

Přípravná modlitba

Ó Pane Ježíši Kriste, skláním se před tvou božskou Přítomností, prosím tvé nekonečně milující Srdce, aby mě připustilo k bolestnému rozjímání o čtyřiaadvaceti hodinách tvého utrpení, během nichž jsi z lásky k nám tolik chtěl trpět ve svém vznešeném Těle a ve své nekonečně svaté duši, dokud jsi nezemřel na kříži. Dej mi pomoc, milost, lásku, hluboký soucit a pochopení tvého utrpení, když rozjímám o n-té hodině (uved').

A pokud jde o ty, ve kterých nemohu meditoval, hodlám Ti nabídnout svou vůli meditoval ve všech hodinách, kdy jsem nucen věnovat se svým povinnostem nebo spánku. Přijmi, milosrdný Pane, můj úmysl lásky a učíň, aby prospíval mně i mnoha dalším, jako bych účinně a svatě konal vše, co bys chtěl konat Ty, který mě prostřednictvím modlitby zve ke spojení s tebou, a když se chopím tvých myšlenek, tvého jazyka, tvého Srdce a zcela se spojím s tvou Vůlí a tvou láskou, prosím o pomoc tvou nejsvětější Matku a mého dobrého anděla strážného.

Pomodli se Zdravas Maria k Panně Marii, Sláva Bohu Otcí k svému andělu strážnému a kající žalm (Ž 129) za duše v očištění, ke kterým nemáme zapomenout připojit získání odpustků, které vyplývají z rozjímání o tomto tajemství.

„Z hlubin“ (Žalm 129)

Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Pane, vyslyš můj hlas! Tvůj sluch ať je nakloněn k mé snažné prosbě. Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo ob stojí? Ale u tebe je odpuštění, abychom ti mohli v úctě sloužit. Doufám v Hospodina, duše má doufá v jeho slovo, má duše čeká na Pána více než strážce na svítání. Více než strážce na svítání ať čeká Izrael na Hospodina, neboť u Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení. On vykoupí Izraele ze všech jeho provinění.

Sláva Otcí, Synu a Duchu svatému....

2. Jedna osoba ve skupině čte jednu hodinu ze „čtyřiaadvaceti hodin umučení“.

Vzhledem k délce některých hodin se doporučuje ponechat si maximálně deset minut a vybrat si několik stránek z těch, které jsou určeny pro daný den meditace. Na každé schůzce bude novou hodinu uvádět jiná osoba.

3. Na konci meditace se odříká následující modlitba:

A nyní, můj ukřižovaný Ježíši, ve jménu všech minulých, současných i budoucích pokolení spolu s tvou Matkou a všemi anděly se před tebou klaním a říkám ti: „Klaníme se ti, Ó Ježíši Kriste, a žehnáme ti, protože jsi vykoupil svět svatým křížem!“

B. LEKCE OD KRÁLOVNY NEBES

Rozhodnutí „konat“ a „žít“ podle své lidské vůle, zapomenout na Boží lásku a opustit dům Otce, který je Boží Vůlí, je příčinou všech nemocí lidské rodiny.

Naše Matka, Panna Maria, nikdy neopustila Otcův dům, a je tak dokonalým vzorem života v Království. Budeme rozjímat o lekcích Královny nebes, které nám pomohou pochopit zlo, jehož jsme se dopustili, když jsme konali svou vlastní vůli namísto toho, aby v nás vládla vůle Boží.

Tyto lekce jsou převzaty z knihy "**Panna Maria v království Boží Vůle**" od Luisy Piccarrety, která se skládá z 31 lekcí, které nám dává naše svatá Matka, aby nám ukázala, jak žít v Božím království. Na každém setkání přednáší novou lekci jiná osoba ze skupiny.

1. Přečtěte si lekci.

2. Na konci čtení každý nabídne, pokud je to možné, „svou malou duchovní květinu“ v meditaci. Dvě nebo tři minuty ticha pro umožnění osobní reflexe.

MODLITBA RŮŽENCE BOŽÍ VŮLE

Existuje malý růženec, který nazýváme růženec FIAT stvoření, vykoupení a posvěcení, protože se podobá korunce a je tvořen sedmi skupinami po třech malých zrnkách, jednom bílém, jednom červeném a jednom zeleném, oddělených velkým bílým zrnkem, na památku toho, co se stalo služebnici Boží Luise Piccarretě, když ve svých 23 letech obdržela od Boha milost "mystického manželství", milost přijatou v přítomnosti Nejsvětější Trojice, když jí Ježíš daroval prsten ozdobený třemi kameny, bílým, červeným a zeleným, symbolizujícími Nejsvětější Trojici a teologické ctnosti. Téhož dne, jak ji Ježíš o mnoho let později naučil, jí Bůh dal „dar Boží Vůle“. Když se modlíme růženec, naléhavě prosíme Boha o stejný „dar“. O totéž prosíme, když se modlíme „Otče náš“.

1. Všichni čtou úvodní modlitbu.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Můj Pane a můj Bože, nyní, když chci navštívit díla tvých rukou, prosím o pomoc tvého Ducha svatého. Dej mi duchovní moudrost a porozumění, abych dokonale poznal tvou Vůli. Ježíši, chci se spojit s tvým nejsvětějším lidstvím, abych vykonal tuto pouť a spolu s tebou se ponořil do Boží vůle, kde se nacházejí

všechny tvé činy. Chci s tvou pomocí a s pomocí naší Neposkvrněné Matky splnit svatý úkol, abych ti dělal společnost a odpovídal ti svou láskou, klaním se ti, žehnám ti a děkuji ti za sebe i za všechny, za tvou lásku a tvou Vůli ve všech jejích projevech při stvoření, vykoupení a posvěcení světa. Chci také přednést každý z Tvých činů před Nejsvětější Trojici a spolu s Tebou a naší Matkou prosit, aby přišlo Tvé království, aby se Tvá Vůle konala na zemi jako v nebi.

2. Přečtěte si meditaci odpovídající každé hodině. (6 meditací k růženci)

3. Mezi jednotlivými meditacemi odříkejte Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci.

4. Po modlitbě Sláva Otci vyslovte invokaci:
„ Sestup, ó Nejvyšší Vůle, a přijď kralovat na zemi.“

5. Pomodlete se Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci za vítězství Boží Vůle a na úmysly Svatého otce.

6. „Návštěvy duše v Boží vůli“ končí modlitbou následující invokace: „Královno Boží Vůle, oroduj za nás, aby Boží Vůle vládla na zemi jako v nebi.“

Osnova společenství

Lidé byli zasaženi Boží Vůlí z různých úhlů pohledu a do spisů Knihy nebeské vstupovali z těch či oněch pohnutek. Proto je důležité, aby si každá skupinka našla vlastní přístup, který jí vyhovuje a který nejlépe odpovídá citlivosti jejích členů. Nabízíme zde tři návrhy, které jsou podle našeho názoru vyčerpávající a které mohou splnit očekávání všech. Prvním osnovou jsou témata orientovaná dvěma způsoby, následuje studijní osnova pro společenství, které se chce věnovat systematické četbě svazků, a poslední osnova pro ty, kteří chtějí věnovat celý čas setkání modlitbě a letům s Ježíšem.

a. Společenství podle témat

V tomto pojetí si zaslouží témata být prohlubována podle toho, jak to vychází z učení Našeho Pána Ježíše Luise Piccarretě. Velmi jasné a nové světlo se pak promítá do řešených otázek a běžné teologické osvětlení rozkvétá v nové orientaci vzhledem k získání velkého daru Boží Vůle. Na začátku její cesty, byla Luisa od Pána vyučována o křesťanských ctnostech, teologických i kardinálních. Toto nenapodobitelné učení si zaslouží, abychom je převzali do naší skupiny. Nabízejí se dvě možnosti: meditace textu na zvolené téma nebo meditativní četby několika textů na stejné téma.

1. Meditace nad jedním textem.

V prvním případě musí osoba, která skupinu vede, vybrat téma a text, na kterém se bude ve skupině pracovat. Toto sdílení umožní skupině vyměnit si informace o obsahu Pánova učení a o způsobu, jak je aplikovat v našich životech.

Příklad: Pokora (Kniha nebes. Svazek 1. str. 9).

Den co den, zvláště po svatém přijímání, mi říkal, o co bych se měla starat, aniž bych překročila práh únavy, abych lépe využila milostí, které mi byly uděleny. První, o čem se mnou mluvil, byla potřeba očistit nitro svého srdce a umenšit sebe sama, abych získala pokoru. Za tímto účelem mi často říkal:

„Abych mohl vlévat své milosti do tvého srdce, je nutné, abys byla přesvědčena, že ty sama nejsi ničeho schopna. Naplňuji svými dary a milostmi duše, které se zdráhají připsat si dobré účinky svých skutků

vykonaných s mou milostí; pohlížím na ně s velkým uznáním. Duše, které považují mé dary a milosti, jako by je samy obdržely, se dopouštějí mnoha krádeží. Měli by si říci: „Plody, které se urodily v mé zahradě, nelze přičítat mně, chudému a ubohému stvoření, ale jsou výsledkem darů, které mi v hojnosti poskytla Boží Láska.“

„Pamatujte, že jsem štědrý a že vylévám proudy milosti na duše, které uznávají svou nicotnost, které si nic nepřivlastňují a které chápou, že vše se uskutečňuje prostřednictvím mé milosti. Když tedy vidí, co se v nich děje, jsou mi tyto duše nejen vděčné, ale žijí ve strachu, že ztratí mé milosti, dary a přízeň, pokud se mi přestanou líbit.“

"Nemohu vstoupit do srdcí, které jsou zakouřené pýchou a jsou tak plní sami sebe, že nemají prostor pro mne. Neuznávají mé milosti a od pádu k pádu jdou do záhuby. Proto chci, abys často - i neustále - konala skutky pokory. Musíš být jako dítě v plenkách, které se nemůže samo hýbat ani chodit po domě, musí se ve všem spoléhat na svou matku, když zůstaneš v mé blízkosti jako novorozeně, stále mě budeš prosit o pomoc a asistenci, budeš si uvědomovat svou nicotnost a všechno budeš očekávat ode mne.“

Přitom jsem se stala malou a umenšila jsem sama sebe natolik, že jsem občas cítila, jak se celá moje bytost rozpadá a rozděluje, neschopna udělat krok nebo se nadechnout bez Ježíšovy pomoci. Snažila jsem se mu ve všem vyhovět tím, že jsem se stala pokornou a poslušnou.

Několik myšlenek k zamyšlení

1. Co je to pokora? Jaký je rozdíl mezi pokorou a sebepohrdáním?
2. Jak se pokora projevila v životě našeho Pána?
(Odvolávejte se na biblické pasáže nebo epizody ze života našeho Pána)
3. Proč Ježíš tolik trvá na pokoře?
4. Ježíš vyzývá Luisu, aby byla jako dítě v plenkách. Co nám může zabránit vstoupit na tuto cestu duchovního dětství?
5. Mám něco, o co bych se chtěl podělit? Jakým způsobem jsem odstranil překážky k pokoře?
6. Chci se podělit o nějakou přímluvu?

Výhodou tohoto prvního přístupu je, že prohlubuje téma a umožňuje větší účast všech. Jeho nevýhodou však je, že je velmi omezený vzhledem k šíři spisů v Knize nebes a dokonce i mnoha dalších pasáží týkajících se téhož tématu. Může také vést ke zbytečným debatám, a tím i k odklonu od Pánova učení. Proto je nutné použít druhý přístup.

2. Meditovaná četba několika textů na stejné téma:

Osoba pověřená vedením skupiny předem vybere několik nebo všechny texty týkající se stejného tématu. To předpokládá, že tyto texty četla.

Po přečtení úryvků dochází k výměně názorů. Účastníci se vyjadřují k významu přečteného, k souvislostem s Božím slovem, k aplikacím ve svém životě. Čtení několika textů na stejné téma umožňuje objevit další aspekty tématu, kterému se náš Pán ve svém učení věnoval.

Příklad: Pozastavené činy

Svazek 16: 28. února 1924

Vše, co Bůh vložil do stvoření pro tvory, jsou pozastaveno v jeho Vůli, dokud se lidská vůle nevrátí k původnímu řádu.

Svazek 23: 17. září 1927 - Utrpení je jako železo kované kladivem Boha, božského řemeslníka. S každým úderem do duše. Bůh mu připravuje pravdu, která se mu má zjevit, a podává mu pokrm božského života. Rozdíl mezi křížem Ježíšova lidství a křížem Boží vůle, Božího Fiat. Neznámé Ježíšovo utrpení. Boží Vůle žije izolovaná a ukřižovaná uprostřed lidské rodiny. Utrpení, které pociťuje Boží Vůle v celém Stvoření, je takové, že země praská sama sebou. Boží Vůle a její neustálé působení. Prvním aktem ve stvoření je Vůle.

Svazek 25: 28. října 1928 - Jak vše, co bylo stvořeno Bohem, nebylo vzato stvořením. Ježíšovy skutky. Svátek Krista Krále, předehra ke Království Boží Vůle.

Svazek 31: 18. září 1932 - Stránka napsaná v Boží Vůli je příběhem stvoření. Bůh nechce, abychom byli služebníky, ale princeznami v jeho království. Božská láska hledá všechna stvoření, aby je milovala.

Výhodou této metody je projít do hloubky všechna Pánova učení na zvolené téma a získat větší přehled o oblasti použití. Osoba, která vede skupinu, by měla dbát na to, aby udržovala nit diskuse a odpovídala na položené otázky podle svých možností. Obtížné otázky by měly být odloženy na příští zasedání, dokud nebude možné získat přesnější informace od kompetentního kněze nebo od vedoucích představitelů sdružení. Dbá se na to, aby vše probíhalo v atmosféře modlitby, jako se Luisa nechala vyučovat Ježíšem.

b. Modlitební skupinka

Tento přístup se týká těch, kteří chtějí věnovat čas ve skupince modlitby. Existuje mnoho modliteb v Boží vůli, které mohou inspirovat. Na webových stránkách sdružení jsou shromážděny některé modlitby, které Ježíš učil Luisu Piccarreta. Některé z těchto modliteb mohou členové skupiny odříkat sami, pokud si to přejí. Nabízíme zde příklad schéma, které zahrnuje velké modlitby v Boží vůli, jež mohou být doplněny dalšími modlitbami, zejména těmi, které vyučoval Náš Pán Luisu Piccarretu. Vedoucí skupiny povede modlitbu a dbá na to, aby modlitby byly přístupné pro všechny. Zde je příklad, který lze upravit.

1.1 Znamení kříže v Boží vůli

Ve jménu Otce, který nás stvořil.
Ve jménu Syna, který nás vykoupil.
Ve jménu Ducha svatého, který nás posvětil.
FIAT AMEN! ALLELUIA!

1.2. Modlitba k Duchu svatému

Otče, kéž tvá Vůle, která se zjevila v Ježíši,
Skrze moc Ducha svatého v nás kraluje, skrze Marii, Matku Boží.
Duchu svatý, svatá Panno Maria,
sjednoť nás s Ježíšem v každém okamžiku,
Abychom společně žili v Srdci Nejsvětější Trojice.

Nebo jinak

Přijď, Duchu svatý, přijď, na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, tvé milované Snoubenky! (třikrát)

1.3 Píseň k Duchu svatému (dle vlastního výběru)

1.4. Modlitba k Marii:

- Zdrávas Maria (3x)

Zdrávas Maria, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

- Panna Maria si přeje, abychom třikrát denně, ráno, v poledne a večer, usedli na její klín a řekli jí:

***„Maminko, mám tě rád, také mě miluj a dej mi malý doušek Boží Vůle pro mou duši.
Dej mi své požehnání, abych mohl konat všechny své skutky pod tvým mateřským pohledem“.***

Nebo

„Požehnej mi, abych všechny své skutky konal pod tvým mateřským pohledem.“

1.5. Přímluvná modlitba za sdružení Luisa Piccarreta

Ó Nejsvětější Trojice, milujeme tě, žehnáme ti a děkujeme ve jménu všech a v srdcích všech za dar Boží Vůle.

Chtěli bychom s vaší vlastní touhou šířit tento dar po celém světě, aby všechny duše z ní měly užitek a aby se tvá Vůle stala na zemi tak, jak je v nebi.

Spojujeme se s blahoslavenou Pannou Marií, Matkou a Královnou Boží Vůle, s Luisou Piccarretou, prvorozenou v Boží Vůli, se všemi svatými, anděly, archanděly a celým nebeským dvorem, abychom vás požádali o všechny milosti, které potřebujeme k uskutečnění tohoto poslání.

Zvláště prosíme o ochranu svatého archanděla Michaela proti všem nepřítelům a všem formám útoků pro všechny osoby aktivně pracující v rámci sdružení, o sílu svatého archanděla Gabriela pro všechny osoby šířící Ježíšovo učení o Boží vůli Luise a prostřednictvím svatého archanděla Rafaela o získání milosti uzdravení ran způsobených naší vlastní vůlí.

Kéž je ti vzdána veškerá sláva, Nejsvětější Trojice, ve jménu všech a v srdcích všech.

Ó nejsvětější Panno Maria, Matko a Královno Boží Vůle, oroduj mocně se za nás.

1.6. Modlitba vnoření se do Boží vůle

Já jsem nic! Bůh je všechno! Otče, miluji tě!

Ó Boží Vůle, přijď a myslet mou myslí,

Ó Boží Vůle, přijď a koluj v mé krvi,

Ó Boží Vůle, přijď a dívej se mýma očima.

Ó Boží Vůle, přijď a naslouchej mýma ušima,

Ó Boží Vůle, přijď a mluv mým hlasem,

Ó Boží Vůle, přijď a dýchej mým dechem,

Ó Boží Vůle, přijď a bij v mém srdci,

Ó Boží Vůle, přijď a pohybuji mými pohyby,

Ó Boží Vůle, přijď trpět skrze mé utrpení, aby má duše pohlcená a spojená s Tebou, byla živým křížem ke slávě Otce,

Ó, Boží Vůle, přijď a modli se ve mně a přijmi tuto modlitbu jako mou. Přidej k tomu modlitby celého světa, abychom společně vzdali slávu Otci, kterou mu všechna stvoření dluží.

Ó, Boží Vůle, přijď a vlej do mě víru Nejsvětější Panny Marie, abych v Tebe věřil jako ona,

Ó, Boží Vůle, přijď a vlej do mě naději Nejsvětější Panny Marie, abych v Tebe doufal jako ona,

Ó, Boží Vůle, přijď a vlej do mě lásku Nejsvětější Panny Marie, abych Tě miloval jako ona,

Ó Boží Vůle, přijď a modli se a klaněj se ve mně, jako to dělal Ježíš ve svém Božském lidství.

Přijď, ó Boží Vůle, ty která víš, jak znásobit naše činy nekonečně a obětuj ve mně svatou oběť kříže tak, jako by se jí účastnili všichni. Přijď a rozdej plody této božské oběti všem, abys všem poskytl spásu.
AMEN

1.7 Kruh stvoření s Marií, dcerou Otce

Nejsvětější Trojice, děkuji ti a chválím tě za tento den a vkládám svou vůli do tvé a potvrzuji, že chci žít a jednat podle tvé Vůle.

Svatá Panno Maria, dovol mi vstoupit do Boží Vůle a společně chválit Otce za veškerou nádheru stvoření Milovaná Matko, chci si vypůjčit:

Tvoje oči, aby se dívaly

Tvoje uši, aby slyšely... (zpěv ptáků...)

Tvůj čich, aby cítil ...(vůni květin).

Tvá ústa k zakoušení... (chutí ovoce)

Tvé ruce k doteku

Příklady:

-Vesmír, Slunce, každá z miliard hvězd, každá planeta, Měsíc, atmosféra Země, krásy oblohy, mraky,

blesky, vítr, déšť, sněhové vločky, oheň, vzduch....

- Sladká voda, moře, řeky, koloběh vody pro zavlažování Země...

- Země, nerosty a nevýslovné bohatství půdy, ropa, každé zrnko písku....ovoce, zelenina, pšenice...

- Živočichové, kteří žijí ve vzduchu, vodě a v moři.

- Živočichové žijící ve vzduchu: ptáci, včely... Živočichové žijící ve vodě a v moři, druhy ryb... Živočichové na souši, zejména domácí zvířata...

- Technologie a moderní vymoženosti pro dobro, které nám přinášejí, a přidávám obět' odškodnění za zneužití užívání.

A ostatní věci stvoření, činím je svými a obětuji je mnoha projevy úcty, lásky, požehnání a chvály.

Vystupuji do nebe, spojuji se se všemi anděly a svatými, se všemi nebeskými zástupy a odevzdávám hold lásky každému z nich.

- Devět sborů svatých Andělů, tři známí archandělové, svatí Andělé strážní, nebeští svatí (jmenujte svaté patrony... atd.), svaté duše v očistci.

Každý člověk je originálem Tvůrčí síly ve svém těle, ve svém bytí psychickém a duchovním, včetně tří schopností duše, paměti, rozumu a vůle.

- Dar Boží Vůle, který byl Adamovi a Evě s takovou láskou udělen na počátku jejich života.

S Tebou, skrze Tebe a v Tobě chci chválit, uctívat, děkovat, žehnat a oslavovat Otce za celé stvoření a vzdávat Mu dokonalou slávu a dokonalou lásku ve jménu všech tvorů a ustavičně prosit, aby přišlo Boží království na zem.

2.1. Čtení úryvku z Knihy nebes

Před otevřením Knihy nebeské se modlete k Duchu svatému.
Navrhněte čas sdílení.../co je inspirováno.

2.2 Zpěv (v souvislosti s vykoupením)

2.3 Kolo vykoupení s Marií spoluvykupitelkou

Vstupuji do Boží Vůle, kde Tě nacházím, Matko nejdražší, spolu s Ježíšem a celým stvořením.
S tebou, Maria, skrze tebe a v tobě chci uskutečnit toto kolo vykoupení pro příchod Království Boží Vůle na zemi jako v nebi.

Především rozprostírám své působení ve všech myšlenkách, slovech, ve všech pohledech, pohybech, úderech srdce, v každém dechu a každém činu všech lidských bytostí od Adama až po posledního tvora, který bude žít na zemi. Obětuji tento čin Tobě, našemu Stvořiteli.

Pak vezmu všechno, co dělala drahá Luisa, "která všem činila dobro, všechny milovala a jednala univerzálně pro Boha a pro všechny". (Sv. 19, 26. června 1926).

Přijímám ji, aby se stala mou, stejně jako vše, co bylo a bude učiněno těmi, kdo žijí v Boží Vůli, a působím stejným univerzálním způsobem, nabízím vám ji jako nejkrásnější akt lásky.

Nyní se obracím k tobě, blahoslavené Panně Marii, mé drahé Matce, která je připravena darovat mi všechny své zásluhy. S důvěrou malého dítěte beru všechno, co jsi vykonala od okamžiku svého Neposkvrněného početí až do posledního dechu, a jako by mi všechno patřilo, obětují ti to, můj Bože, jako nejkrásnější z činů.

Chci se spojit s tebou, blahoslavená Panno Maria, v tvém poslání spoluvykupitelky s Ježíšem za spásu všech duší, minulých, současných i budoucích.

Chci vás doprovázet všude, kam chcete jít hledat duše pro Ježíše. Předej mi, ó Matko, všechny zkušenosti svého života. Učiň, abych žil ve Tvých a Ježíšových pocitech, ve Tvých bolestech, ve Tvých slzách. Tvůj soucit s hříšníky, Tvé bolesti a utrpení za hříchy celého světa.

A nyní jdu k Věčnému Slovu, které se stalo člověkem, a prosím Ho, aby mi dal podíl na všech svých činech: na svém početí, svem zrození, útěku do Egypta, 30 letech skrytého života, v letech veřejného života, umučení, smrt, vzkříšení a nanebevstoupení. Přijímám je všechny jako své a obětují je tobě, Svatá Trojice.

A tak ti mohu jako ubohé a bídné stvoření nabídnout ten nejuplněnější a nejsvětější skutek, protože ti nenabízím nic ze svého, ale spíše ti vzdávám veškerou slávu za to, co jsi vykonal. Amen.

3. Kolo posvěcení s Marií, snoubenkou Ducha svatého, přímluvkyní a zprostředkovatelkou veškeré milosti.

Blahoslavená Panno Maria, choť Ducha svatého, Ty jsi byla naplněna Láskou od prvního okamžiku svého Neposkvrněného početí a po celou věčnost. Ty jsi oceán Lásky žijící v Boží Vůli. Vykoupej mě v tomto oceánu Lásky a dovol nám, abychom společně s Duchem Svatým Tvého Syna Ježíše naplnili svět Láskou. **Chceme, aby naše "miluji tě" bylo umístěno na všechny skutky Ducha svatého, svátosti, modlitby, inspirace, milosti,...**

Rozmnožuj ve všech víru, naději a lásku. Ať jsou všechny božské ctnosti dokonale praktikovány. Učiň, aby všichni kněží, zasvěcené osoby a všechny tvé děti postupovaly ve tvé lásce. Prosím Tě o úplné vítězství Tvého Neposkvrněného Srdce, o slávu Ducha svatého, o Ježíšovu vládu ve všech srdcích. Prosím pro tvou církev o nový příliv Ducha svatého, aby se zvýšil její charismatický život a duchovní růst.

S Tebou, Maria, v Boží vůli uctívám, miluji, žehnám, děkuji a oslavuji Boha - Svatou Trojici Jeho vlastní láskou ve jménu všeho tvorstva.

Chci s Tebou, Maria, neustále žít v Boží Vůli, přijímat od nynějška a po celou věčnost tento Boží Dar, abych vzdával dokonalou slávu Otci a naléhavě prosil, aby se na zemi ustavilo Boží království a aby ve všech vládla Jeho Vůle.

FIAT FIAT FIAT!

4. Modlitba za uzdravení v Boží Vůli

Milovaný Ježíši, spoj mou vůli se svou a přiveď mě do věčného slunce své Boží Vůle skrze krásné Neposkvrněné Srdce Mariino. Prostřednictvím své tvůrčí Síly vlij do všech tvorů Moudrost a svou nekonečnou Lásku.

Pane Bože, Otče Všemohoucí. Tvé děti jsou nemocné.... (jméno osoby), nemocné na duši, na mysl i na těle. Dnes Tě za ně chceme prosit. Pane Ježíši, řekl jsi "Proste a dostanete", tak rač přijít a uzdravit svůj lid ze všeho nedostatku lásky, ze všeho uzavření srdce, ze všeho smutku, ze všeho trápení, ze všeho

nedostatku víry, ze všeho nedostatku odpuštění, ze všeho nedostatku naděje a lásky.

Pane, přijď na pomoc svým dětem, které jsou zbaveny Tvé milosti a Tvé lásky. Smiluj se nad námi ve jménu Ježíše Krista, svého milovaného Syna, a odpusť nám všem pro Tvou velikou slávu.

Ježíši, smiluj se nad těmi, kdo v Tebe nevěří, odpusť těm, kdo Tě urážejí svou marnivostí, pýchou a odpadlictvím v jejich životě. Uzdrav naše smysly od všech sklonů ke zlu, smyslnosti a žádostivosti. Osviť naši mysl a posilni naši vůli ve své Boží Vůli. Děkujeme Ti Pane Ježíši, že nás přicházíš uzdravovat. Obnov v Sobě všechny naše životy.

AMEN - ALLELUJA!

Modlitba - Pečeť Boží Vůle

Pane Ježíši, můj živote, spolu s Tvou nejsvětější Matkou Pannou Marií a celým nebeským dvorem vstupuji do Tvé Boží Vůle, abych mohl oslovit všechny tvory minulé, přítomné i budoucí.

Na každou z nich chci připevnit pečeť Tvé Boží Vůle, aby tato pečeť v krvi Beránka Božího je očistila, přikryla a chránila.

Přijmi Pane Ježíši touto modlitbou, jménem celého lidstva, veškerou slávu, která patří Tvé moci, Tvé moudrosti a Tvé lásce: **AMEN! FIAT!**

(Modlitba inspirovaná mystickými spisy Luisy Piccarrety, pokorné holčičky Boží vůle, která byla v roce 1947 povolána k Pánu ve vůni svatosti.

Zatímco formulovala svou modlitbu, Ježíš se zaradoval a řekl jí: "Veškeré stvoření mi vzdává slávu! Sláva! (svazek 13. 8, listopad 1921).

Modlitba za kněžská povolání

Pane Ježíši Kriste, dej světu svaté kněze, kněze, kteří žijí ve tvé Boží vůli, blízko eucharistie; ať mají hluboký vnitřní život, ať pracují a trpí s radostí v srdci; kněží, kteří každý okamžik svého života věnují spáse duší a Tvému království.

5. Zakončeme... refrémem k Otci.

OTČE, MILUJI TĚ, OTČE, ZBOŽŇUJI TĚ.
OTČE BUĎ POŽEHNÁN, CHVÁLEN A VELEBEN.
Ó MŮJ OTČE MILUJI TĚ, OTČE, VELEBÍM TĚ,
PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ BOŽÍ VŮLE.

DĚKUJEME! FIAT! ALLELUJA!

Zpěv Otce náš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé....

FIAT FIAT FIAT!

c. Studijní Společenství

Tento přístup umožňuje členům postupně rozvíjet četbu Písma. Cílem je skutečně se věnovat studiu těchto svazků. Čtení probíhá ve skupinách za přítomnosti zapisovatele, která si zapisuje odkazy na přečtené pasáže, které lze použít při dalších příležitostech, a vytvořit si tak databázi odkazů na několik témat. Tato četba ponechává jen malý prostor pro výměnu názorů a diskusi, protože jejím cílem je postupovat v četbě a prohlubování svazků. Toto čtení může být přerušeno žádostí o vysvětlení ze strany jednoho nebo druhého, ale nemělo by trvat příliš dlouho. Něco z nich si můžeme uchovat jen díky důslednému studiu spisů Knihy nebes. Tento přístup bude muset být pravidelný (alespoň jednou týdně), aby došlo k opravdovému pochopení Písma. Tento přístup bude také podporován a usnadněn individuálním čtením. Tato individuální čtení obohacují společná setkání a napomáhají jejich prohloubení.

Všichni účastníci tohoto společenství by měli být vybaveni Písmem, v tomto případě svazkem, který souvisí s tematem dne, „24 hodinami umučení“ a „Královna nebes v království Boží Vůle.“

Svazky 2-11 nejen vysvětlují vývoj Luisina vnitřního života, ale obsahují také cenné nauky o růstu všech aspektů našeho vnitřního života.

Tyto první svazky nám jednoduchým a hlubokým způsobem pomáhají prohloubit náš vztah k Bohu, k sobě samým, k našim bratrům a sestrám a také k tomu, jak stále více přizpůsobovat naši lidskou vůli Boží Vůli v co nejdokonalější poslušnosti a ve větší lásce.

Pokud se chce někdo ze skupiny po čtení o něco podělit po čtení, může tak učinit, ale pouze pokud se týká toho, co bylo přečteno. Ať je toto sdílení jednoduché a stručné.

Doporučujeme přečíst nejprve 12. díl, protože postupně rozvíjí, co znamená žít v Boží vůli, jakou má hodnotu, krásu, způsoby, velikost a slávu, kterou tento dokonalý vztah života v Boží vůli obsahuje.

Pokud se po přečtení kapitoly objeví nějaké pochybnosti, pokuste se je se skupinou objasnit. Pokud není vyřešena nebo pokud se názory liší, měla by být diskuse na toto téma přerušena a může být sdílena další kapitola. Vzhledem k omezenému času vyzýváme účastníky, aby se vyvarovali připomínek, které se přímo netýkají právě přečteného, jako jsou osobní svědectví nebo zkušenosti apod. Ty by měly být vzneseny na konci setkání, nikoli během čtení.

Doporučuje se číst postupně, tj. každý svazek číst od začátku do konce a po sobě. Po každé schůzce by mělo dojít k dohodě, které kapitoly se budou číst na příští schůzce. Nejlepší bude, když se každý připraví tím, že si tyto kapitoly přečte doma, v duchu modlitby a s ochotou uvádět učení do praxe. Pokud se tak stane, buďte si jisti, že celá skupina získá v den setkání velké bohatství, o které se bude moci podělit.

Ukončení setkání

Závěrečné modlitby

Zasvěcení Boží Vůli.

Ó, obdivuhodná a božská Vůle, zde stojím před nesmírností světla. Kéž mi tvá věčná dobrota otevře dveře, abych do tebe mohl vstoupit a prožít tam svůj život. Ó zbožňovaná Vůle, klaním se před tvým světlem, já, poslední ze všech tvorů, abys mě ty sama zařadila do malé skupiny synů a dcer svého nejvyššího Fiat.

Ó Boží Vůle, pokorně se skláním ve své nicotě, žádám tě o tvé světlo a prosím tě, abys mě ponořila do sebe a odstranila ze mě vše, co není z tebe. Budeš mým životem, středem mé inteligence, potěšením

mého srdce a celé mé bytosti. Odvrhnu ji od sebe a vybuduji tak v sobě nový ráj míru, štěstí a lásky. Tam budu stále radostný. Budu mít jedinečnou sílu a svatost, která posvětlí všechny věci a přivede je k tobě.

Skloněn před tebou, ó Boží Vůle, prosím o pomoc Nejsvětější Trojici, abych mohl žít v tvém zajetí lásky a aby se ve mně byl obnoven prvotní řád stvoření jako na počátku.

Ó nebeská Matko, svrchovaná Královno božského Fiátu, vezmi mě za ruku a uveď mě do světla Boží Vůle. Moje nejněžnější Matko, ty budeš mým průvodcem a naučíš mě, jak žít v této Vůli a v ní zůstat.

Nebeská Matko, zcela se zasvěcuji tvému Neposkvrněnému Srdci. Budeš mě učit učení o Boží Vůli a já budu tvému učení velmi pozorně naslouchat. Přikryješ mě svým pláštěm, aby se pekelný had neodvážil proniknout do tohoto posvátného ráje a zatáhnout mě zpět do labyrintu lidské vůle.

Ježíši, Srdce Nejsvětější a Boží Vůle, ty mi dáš svůj oheň, aby mě spaloval, stravoval, vyživoval a upevňoval.

Svatý Josefe, ty budeš mým ochráncem, strážcem mého srdce a budeš mít ve svých rukou klíče od mé vůle. Budeš žárlivě střežit mé srdce a už nikdy mi ho nevydáš, abych nikdy neopustil Boží Vůli.

Můj anděli strážný, ochraňuj mě, braň mě a ve všem mi pomáhej, aby můj Ráj rozkvetl a přitáhl všechny lidi do Království Boží Vůle. Amen.

Poděkování a modlitba k Marii

Pane, podle tvé Vůle ti děkujeme za všechna tvá dobrodiní, ty, všemohoucí Bože, který žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Sladká Matko, neopouštěj nás, neodvracej se od nás, pojď všude s námi a nikdy nás nenechávej samotné; a protože nás chráníš jako pravá Matka, vypros nám požehnání Otce, Syna i Ducha svatého. Amen.

Obětování našich životů

Tuto modlitbu nenapsala Luisa, ale odpovídá smyslu jejích modliteb a spisů. Lze ji odříkat kdykoli během dne, ale všechny zveme, aby ji recitovali na začátku dne. Protože vyjadřuje naši vůli žít v Boží Vůli, obsahuje mnoho vnitřních postojů a záměrů, které Pán učil Luisu.

Skrze znamení svatého kříže nás vysvobod' od našich nepřátel, Pane, náš Bože. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Ó Nejsvětější Trojice! Vstupujeme do Tvé přítomnosti znaméním kříže a voláme tě. Kéž v nás tvé požehnání obnoví dar tvé milosti, kterým jsi nás posvětil při křtu, posílí v nás dar tvé podobnosti a vnese do našich duší život tvé Vůle. Chceme obnovit toto zasvěcení, úplné darování všeho, čím jsme, a opakovat spolu s Marií, naší Matkou: "Ať se mi stane podle tvého slova" a spolu s Ježíšem v okamžiku jeho vtělení: "Zde jsem. Otče, přicházím, abych plnil tvou vůli." Chceme, stejně jako oni, žít jen a jen ve tvé vůli a nechat ji být naším životem, naším pokrmem a naším vším.

Ó dobrý Ježíši, chceme, aby tvá Vůle byla naším životem, a protože víme, že má své království ve tvém lidství, prosíme tě, abys nás do něj uvedl, sjednotil a proměnil ve svém lidství. Bez tebe nemůžeme

dělat nic; vezmi nás a vlož nás svýma rukama do nesmírnosti své Vůle. Nauč nás jejím tajemstvím, abychom ji milovali a vlastnili, a když v nás vládne, ať vše, co děláme, je výsledkem tvé nejsvětější Vůle.

Protože jsme nyní spojeni s tebou a s Marií, naší Matkou, ve světle tvé Boží Vůle, v níž se nachází celý svět a všechny věci, chceme splnit svou první povinnost jako tvorové, abychom uznali, přijali a odpověděli na tvou lásku a tvou Vůli v jejich mnoha projevech v díle stvoření, vykoupení a posvěcení.

Nejsvětější Trojice, ve tvé svaté Vůli opakujeme: "Milujeme tě a chválíme našeho Stvořitele" za všechno, co jsi stvořil a učinil pro nás a pro všechny. Milujeme vás, obdivujeme vás, žehnáme vám a děkujeme vám za každého z našich bratrů a sester, minulých, současných i budoucích. Vždyť každá myšlenka, náklonnost a touha, každý úder srdce, dech a pohyb, každý pohled, práce a dílo a vše, co se stalo, děje a bude dít. Ježíši, Synu Otce, ve světle tvé vůle ti nabízíme políbení, spojení lásky, klanění a slávu, kterou ti všichni dlužíme za dar tvého lidského života a života Marie, naší Matky; za tvé vtělení a narození; za tvé dětství a skrytý život, za tvůj veřejný život: za tvé učení, za tvé zázraky a svátosti, které jsi ustanovil, za tvé Ukřižování, za tvou smrt a vzkříšení.

Duchu svatý, lásko Otce a Syna, chválíme tě a děkujeme ti za dar života, za všechny milosti, které jsi vylil na svou církev, dal jí život a posvětil ji. Pane, když plníme tuto povinnost lásky a obcházíme jednotlivá tvá díla, prosíme tě, abys nám v každém z nich zjevil svou Vůli a svou lásku a uzamkl je v našich srdcích. Chceme je všechny vzít do tvé přítomnosti, obětovat ti je a spolu s nimi tě ve jménu našem i všech prosit, aby přišlo tvé království a aby se **"tvá Vůle stala jako v nebi, tak i na zemi."**

Pane, i my se chceme spojit s naším "Miluji tě a nabízím ti dokonalou lásku, radost a veselí, které ti dali naši první rodiče, nevinní Adam a Eva, když žili ve světle tvé Vůle. Chceme spojit naše malé skutky s jejich a se všemi, které konali a budou konat všichni, kdo žijí ve tvé obdivuhodné Vůli.

Ježíši, naším záměrem a touhou je dnes vše konat s tebou a podle tvé Vůle. Přejeme si, aby cele naše bytí a všechny naše činy, malé i velké, přirozené i duchovní, mohly sloužit a nechaly v nás a v tvé církvi růst život tvé Vůle.

Přejeme si být neustálou modlitbou, která opakuje: **"Zachraň duše!"** "Ať přijde tvé království, ať se stane tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.

Ó Nejsvětější Trojice! Abychom vždy žili podle tvé Vůle, prosíme tě, naplň nás svým Duchem svatým, udržuj nás ve spojení s Ježíšem a Marií a poskytni nám pomoc a ochranu svatých andělů a všech svatých. Stejně jako jsi ukázal Luise velké zázraky života ve tvé Vůli," dej nám na její přímluvu milost, abychom ji napodobovali v její lásce k tobě a tvé Vůli a v její věrnosti a pozornosti ke všemu, čemu jsi ji učil, a aby stejně jako její bylo i všechno naše jednání neustále ve tvé Vůli. Amen.

ČÁST DRUHÁ

Obecný průvodce spiritualitou Boží Vůle

Následující stránky obsahují některé významnější aspekty nebo prvky, které charakterizují spiritualitu Boží vůle obsaženou v životě a spisech Boží služebnice Luisy Piccarrey. Nejedná se o kompletní studii této spirituality, ale o první přiblížení, rozdělené do dvou hlavních částí.

V první části jsou shromážděny nejdůležitější fáze Boží milosti, která se uskutečňuje v duši a která vede k většímu souladu s Boží Vůlí. Druhá část se týká přímo daru Boží Vůle, který Bůh nabízí všem, a nejpraktičtějšího způsobu, jak se duše může začít tohoto mimořádného daru zmocňovat. Prožívání druhé části nevyžaduje osvojení první části, jak uvidíme při rozvíjení těchto bodů.

ÚVOD do života v Boží Vůli

Lidský rod byl stvořen k obrazu a podobě Boží. Jeho úkolem a účelem ve stvoření bylo růst v účasti na Božím životě, tedy v poznání a lásce k Bohu. Proto musíme dovolit, aby v nás plně vládla Boží Vůle, a to ve vztazích s ostatními členy lidské rodiny i s celým stvořením.

Víme, co se stalo s prvním mužem a ženou na počátku stvoření. Známe prvotní hřích a odloučení od Boží Vůle a také Boží rozhodnutí obnovit vše do původního řádu stvoření skrze dílo vykoupení a posvěcení, které uskutečnilo vtělené Slovo příchodem na zem.

Prostřednictvím Luisy Piccarretové, Boží služebnice, trvá Pán ve své Vůli na úplném uskutečnění svého projektu pro lidstvo. Opakuje nám: **"Chci z vás učinit dokonalý příklad jednoty vaší vůle s mou"** (21. května 1900), to znamená, že chce dosáhnout dokonalé jednoty mezi svou a naší vůlí. Proto je jeho plánem, aby se každá duše proměnila v Ježíše Krista, který je obrazem Božím a byl jím poslán jako učitel a vzor všech lidí, a chce v každém z nás, kteří jsme jeho údy, reprodukovat to, co se nejdokonalejším způsobem uskutečnilo v jeho lidství ve vztahu k vůli jeho Otce, to znamená dokonalé spojení lidské vůle s Vůlí Boží. V jeho lidství vládla Boží Vůle na zemi stejně jako v nebi a on si přeje, aby se to stejným způsobem dělo i v nás, a také nás o to naučil prosit v modlitbě Otče náš. Tato postupná proměna v Něm a toto společenství s Jeho Vůlí nám umožňuje nadále růst v účasti na Božím životě.

Celý tento poklad proměny v Ježíši Kristu, společenství s jeho Boží Vůlí a Božím životem, který Svátá Trojice ustanovila, aby se o něj každý z nás dělil po celou věčnost, je obsažen v lidství Ježíše, vtěleného Slova. A je to jeho Vůle, abychom se jí postupně zmocňovali: je to naše dědictví. Tím dědictvím je sám Ježíš a to, co pro nás překonal svým životem, umučení, smrtí a vzkříšením, tedy celý jeho život, který je nepřetržitým aktem sebedarování za každého z nás. To, co Ježíš dělal a říkal, je obsaženo v evangeliích a v jeho církvi, stejně jako veškeré Boží učení, které je v něm obsaženo a dokonale obnoveno ke slávě jeho Otce.

Abychom mohli toto dědictví získat, musíme se skrze jeho církev vírou a svátostmi spojit s Ježíšem Kristem a zůstat s ním spojeni v poznání a lásce k němu a k našemu blízkému a věrně zachovávat Boží přikázání.

Deset přikázání

„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země, kde jsi byl otrokem.

Nebudeš mít jiné bohy než mne.

Nebudeš si dělat žádné modly.

Nebudeš vzývat jméno Hospodina, svého Boha, ke zlému. Šest dní budeš pracovat, ale sedmý den je dnem odpočinku na jeho počest.

Cti svého otce i svou matku, abys měl dlouhý život a štěstí na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nebudeš se dopouštět vraždy.

Nesesmilníš.

Nedopustíš se krádeže.

Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu.

Nebudeš toužit po ženě svého bližního ani po jeho domě ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho volovi ani po jeho oslu ani po ničem, co je jeho.“

Tato slova Pán pronesl na hoře. Pak je napsal je na dvě kamenné tabulky, které nám dal.

ZNAMENÍ VZTAHUJÍCÍ SE K ŽIVOTU V BOŽÍ VŮLE

V přípravné fázi

To je duchovní cesta, kterou je třeba následovat, jak nám to navrhuje Luisa ve svých spisech:

- odpoutání se od ostatních;
- **odpoutání se od sebe sama;**
- poznání naší vnitřní chudoby;
- **praktikování ctností**, zejména pokory, poslušnosti a lásky ve vztahu k Bohu a bližnímu. Boj proti hříchu:
- **rozpoznávání Boží vůle** ve vlastním životě prostřednictvím rozjímání o Božím slově, život v modlitbě, účast na liturgickém životě církve, zvláště eucharistie, umrtvování vlastní vůle a aktivní účast na životě a poslání církve;
- hluboké společenství se životem a láskou Panny Marie, naší Matky;
- **směřování k hluboké podobnosti s Ježíšem Kristem** prostřednictvím rozjímání o utrpení a lásce ke kříži:
- účast na Kristově utrpení; Duch zadostiučinění a obět s Ježíšem Kristem za naše utrpení. Ducha nápravy a obětování vlastního života spolu s Ježíšem Kristem za Boží vládu ve světě, to znamená, aby náš vlastní život za spásu a posvěcení duší a za věčný Boží život vládl na zemi stejně jako v nebi;
- úplné sjednocení s Ježíšem Kristem, podle Boží Vůle ve všem a naplno žít božské ctnosti.

DAR BOŽÍ VŮLE

Postupně ji přijímat a vlastnit

Ježíš Kristus, pramen Boží Vůle pro lidstvo.

Jakmile dosáhneme tohoto bodu, život Boží Vůle nás hlouběji uvádí do tajemství Krista a jeho Vůle a zve nás k postupnému osvojování vnitřního života Ježíše, který je naším dědictvím, neboť v něm uskutečňujeme božskou verzi života každého z nás. Jinými slovy, poklad, který je dokonalým spojením jeho lidské vůle s Boží Vůlí.

Boží Vůle: počátek, prostředek a cíl všech věcí.

Boží Vůle je život Boží a život Kristův, život všeho, co existuje, který tvoří a uchovává všechna svá díla (stvoření, vykopení a posvěcení). Boží Vůle se chce dát poznat každému z nás v plnosti a tato plnost

je smyslem slov modlitby Páně: **"Bud' Vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi"**.

Působení Boží Vůle na Boží děti.

Slovy: **"Bud' Vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi"** chceme dát přednost Vůli Nejsvětější Trojice v každém našem činu a v celém našem životě, aby v nás mohla Boží Vůle působit a vládnout.

Tato Boží Vůle chce být Životem celého mého života, chce se mi tedy darovat a uzavřít se ve mně a tím mi také dát všechny své činy, aby se staly mými. Toto vzájemné vlastnictví se uskutečňuje poznáním a láskou ke všemu, co pro mě Svatá Trojice vykonala, a mým láskyplným vztahem ke každému jejímu dílu.

Dar Boží Vůle umožňuje sjednocení člověka s Bohem a celkové poznání Boha.

Toto stadium, které odpovídá dokonalému sjednocení Otce s Ježíšem Kristem a Duchem svatým, tedy JEDNOTĚ ve Svaté Trojici, bylo dosaženo mimořádnou milostí, tedy darem Boží Vůle, stejně jako život, který člověk má.

Boží Vůle, daná člověku milostí, mu dává schopnost plně přijmout všechny dary stvoření, vykoupení a posvěcení, které Bůh ustanovil a které chce dát každému ze svých dětí od počátku. Tímto způsobem se Boží Vůle stává depozitem, strážcem a pěstitelem svého vlastního Života v člověku, a proto je člověk schopen přijmout v plné míře veškerý život, díla a požehnání, které obsahuje, v míře, v jaké je to pro tvora možné. Tento dar je postupně získáván a jeho konečným účelem je, aby se obdarovaný dokonale podobal svému Stvořiteli, k čemuž jsme byli stvořeni.

Skrze vše, co se zjevilo Boží služebnici Luise Piccarretové, **"malé dceři Boží Vůle"**, dceři jeho církve, nám Bůh dává poznat, že nám chce dát svou Nejsvětější Vůli do našeho vlastnictví. Co bychom měli udělat a jak máme zapojit tento dar do rozvoje a růstu člověka a do křesťanského rozměru každé osoby?

První krok: Chtít žít v Jeho Vůli

"Mám pokrm, který neznáte, můj pokrm je plnit Vůli mého Otce" (J 4,34).

Jestliže mi Bůh díky své nekonečné štědrosti a lásce dává svou Vůli jako dar, je samozřejmé, že bych po ní měl toužit. Bylo by absurdní a hanebné, kdybych tento dar nechtěl a nebyl na něj připraven. Možná plně nechápu velikost tohoto daru, ale když důvěřuji Ježíšovu vedení, mohu otevřít své srdce a přijmout to, co mi nabízí.

Chtít žít v jeho Vůli znamená především zcela zasvětit svou lidskou vůli skrze Marii našemu Bohu, JEDINÉMU a TROJEDINÉMU, napodobovat v našem odevzdání se nejsvětější Marii: **"Ať se mi stane podle tvého slova"** a opakovat s co nejplnějším vědomím a v co největší svobodě zasvěcení, které učinil a žil sám náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus: **"Zde jsem, Otče, přišel jsem, abych plnil tvou Vůli"**, tu Vůli, která byla jeho živnou půdou po celý jeho pozemský život.

Tento první krok, kdy si uvědomíme, jaký dar nám Bůh chce dát, může udělat každý bez ohledu na svou duchovní úroveň. Je důležité se na to vážně a důkladně připravit. Pro tuto přípravu se velmi doporučuje meditace nad učením Písma svatého, zejména rozjímání o životě Marie a Ježíše, jakož i o bohaté tradici, kterou má církev na toto téma. Přípravě na toto svěcení by mělo předcházet přijetí svátosti smíření a eucharistie a několikadenní hluboká modlitba podle možností každého člověka.

Tato první fáze nekončí aktem zasvěcení, ať už se člověk připravoval jakkoli. Jde spíše o to, abychom tímto gestem zahájili postupné a trvalé zasvěcování vlastní vůle Boží Vůli, které by mělo pokračovat po zbytek našeho života. A také ji můžeme výslovně obnovovat každý den v různých denních dobách, aby se toto zasvěcení potvrzovalo ve všech okolnostech našeho života neustálým, rostoucím a dokonalým přilnutím k Boží Vůli. Tohoto připoutání lze dosáhnout díky rozpoznání a poslušnosti Boží Vůli. Plněním přikázání lásky k Bohu a bližnímu, jak to dělal a žil Ježíš, můžeme dojít k obnovení tohoto zasvěcení, které musí být prožíváno vnitřně a ve spojení s jeho církví.

Ježíš řekl Luise, že Boží Vůle se nám dává neustále. Proto musím být otevřený, abych ho mohl kdykoli přijmout, ne jako dar, který dostáváme jen jednou. **První krok, kterým je touha žít v Jeho Vůli**, je tedy třeba udělat každý den konkrétním způsobem a to pozitivním činem, například modlitbou na začátku každého dne (Preventivní akt). S pevným odhodláním obnovujeme svou vůli žít pouze v Boží Vůli a k tomu bychom měli přidat opakované úkony modlitby v různých denních dobách. Pozveme Ježíše a jeho Nejsvětější Vůli, aby měly čestné místo v každém našem jednání, požádejme Ježíše, aby nám propůjčil svou obdivuhodnou Vůli k uskutečnění našich konkrétních činů. (Přítomný akt). Jeho Vůli je třeba se přizpůsobit tak, aby ji duše ve všem systematicky hledala a neustále v ní žila. Je také nesmírně důležité, aby tento první krok byl vždy prožíván. Měli bychom sami nebo ve skupině přemýšlet a rozjímat o všech poučeních, která nám Ježíš nabídl v Luisiných spisech na toto téma, v nichž vysvětluje velikost, dobrotu, účinky a slávu, jež jsou obsaženy v tomto nevýslovném daru jeho Vůle, který nám chce dát v tomto okamžiku dějin světa.

Jedním z hlavních důsledků této první fáze je nastolení hlubokého a radikálního procesu obrácení k Bohu a očistění v duši. Duše totiž tímto neustálým odevzdáváním sebe sama a svých činů Boží Vůli směřuje celý svůj potenciál lidské bytosti k Bohu a staví se tak do stejného řádu, jaký Bůh chtěl pro své stvoření; chce, aby Bůh, který je život, světlo, láska, sláva a vůle, byl pro duši pokrmem, životem a zkrátka vším. Navíc toto cvičení vyprazdňuje člověka v nejhlubší části jeho bytosti, tedy v jeho lidské vůli. Tímto způsobem Boží Vůle postupně pohlcuje duši a upevňuje v ní svou vládu, čímž se "živá přítomnost božské osoby v duši stává důvěrnější a intenzivnější. Ta sděluje a postupně upevňuje v člověku čistotu srdce, bez níž nemůžeme vidět Boha. Boží Vůle činí ze stvoření pravého učedníka vtělené Moudrosti, Ježíše Krista. Ten, který řekl, že kdo chce být jeho učedníkem, musí zapřít sám sebe a přijmout tajemství kříže, které je nejkrásnějším projevem Boží Vůle.

Druhý krok: Chtít poznat dar

"Otče, věčný život spočívá v tom, že poznají tebe a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. (J 17,3)

Tato fáze je zahájena první zprávou o daru Boží Vůle, který Bůh, náš Otec, vložil do Ježíše Krista, našeho Bratra a Pána, a který nám chce dát, abychom měli život a život v hojnosti. A tak člověk, který je z Boží milosti pozorný a vnitřně se otevírá s prostotou, důvěrou a radostí, ji přijímá a uchovává rozjímáním ve svém srdci. Tato zpráva tak připravuje duši a zvětšuje její chuť k získávání dalších pravd o Boží Vůli.

Hlavním úkolem duše v této **druhé fázi je co nejlépe se učit a uchovávat mnohé pravdy o Boží Vůli, které nám Pán zanechal v Luisiných spisech**; jsou pevně zakotveny ve veřejném zjevení a tradici Církve, které jsou pilíři vlády Fiat mezi tvory.

Praktické cvičení, které musí duše konat, spočívá v ČTENÍ a MEDITOVÁNÍ těchto pravd a v jejich vytrvalém a usilovném PRAKTIKOVÁNÍ, aby po jejich osvojení v duši vznikl život, který obsahují, a aby se zvětšila kapacita či prostor v duši, kam může Pán uložit štěstí.

Jak duše roste v poznávání a praktikování těchto pravd, roste hodnota všech jejích činů a tyto činy nadále získávají pečeť a bohatství každého nového získaného poznání.

Tyto pravdy jsou obsaženy v 36. svazcích Luisiných spisů, které jsou k dispozici s požehnáním církve a můžeme je s důvěrou číst. Je velmi důležité, abychom četli a vážně rozjímali deset prvních svazků. Nabízejí základní prvky pro život duše a osvojení si základních principů svatého života, které umožní skutečně žít v Boží vůli.

Tato druhá fáze, kterou Ježíš oznamuje Luise jako nezbytnou pro získání velkého daru jeho Vůle, má charakter hlubokého procesu osvětlení, který duši postupně odhaluje věčný Boží plán s lidskou bytostí. Může integrovat Ježíšův vnitřní život, v němž jeho svobodná lidská vůle působila v dokonalém společenství s jeho Boží Vůlí a v němž chce, abychom se ho naučili napodobovat. Odhaluje také slávu, kterou Bůh získává od těch, kdo žijí v Boží Vůli, a ukazuje, jak duše při postupném studiu tohoto života získává dokonalou podobnost se svým Stvořitelem.

Tento proces osvětlení, který se uskutečňuje díky Boží milosti a meditativnímu rozjímání a osvojování si těchto pravd, vede duši k mimořádnému pochopení Boží lásky a moudrosti v dílech Stvoření, Vykoupení a Posvěcení a harmonie, která mezi nimi existuje. Podivuhodným způsobem také představuje tajemství Vtěleného Slova, nádheru Panny Marie, která žila plně v Boží Vůli. Také jasněji osvětluje chápání láskyplného působení Ducha svatého v našich dějinách spásy, ve svátostech a v církvi. Mimořádným způsobem pomáhá pochopit výjimečnost poslání, které Ježíš přišel vykonat na zemi, univerzální rozměr jeho Vykoupení a jeho utrpení, to, že ve svém lidství získal vládu Boží Vůle a že ji v pravý čas daroval svým bratřím. Objevujeme také nesmírné důsledky a závažnost prvotního hříchu a neštěstí obsažených v osobním hříchu a ostudu, když člověk odmítá Boží Vůli.

Díky ní si uvědomujeme tajemství a plody kříže, velikost a místo svátostí v Božím plánu, nezpochybnitelný význam modlitby a lásky k bližnímu a různými způsoby se dotýká všeho, co tvoří skutečné základní principy naší víry. Odhaluje nám také nevýslovné způsoby, jimiž se věčná Boží láska a jeho Boží vůle zpřítomňuje ve všech stvořených věcech, v nás, ve všem, co se děje, v životě Ježíše a Marie a všech svatých, mužů a žen po celou dobu tato Boží láska a Vůle čeká, až se nám dá, abychom pochopili, jak snadné je žít v neustálém spojení s Bohem v každé době.

Nyní není čas na to, abychom v plném rozsahu uvedli obrovské oceány světla, které Ježíš v těchto pravdách uložil, ale pouze se zmíníme o některých velmi důležitých pravdách.

Třetí krok: Ocenění daru

„Přišel jsem, aby měli život a měli ho v plnosti.“ (J 10,10)

Třetí stupeň se odvíjí od **druhého z poznání se rodí láska a vlastnictví výhod, které jsme se naučili**. Tato láska je oceněním Božího Života, který se rozlévá ve všech Božích dílech a to díky přítomnosti Boží Vůle a Boží lásky jako života a neustálé potavy pro všechny.

Když duše zjistí, že vše, co je stvořeno a vytvořeno Bohem, a dokonce i to, co má být teprve vytvořeno, je naplněno Boží Vůlí, nekonečnou láskou a moudrostí Božských Osob, probudí se v ní touha zmocnit se všech těchto nesmírných požehnání. Zjišťuje také, že podle Boží Vůle jsou tato požehnání ochotna dát se duši, aby je mohla vlastnit jako své vlastní. Tento komunikativní a harmonický postoj Boží vůle a lásky ve všech jejích dílech je způsoben tím, že Bůh, který je láska, chce, aby vše, co je jeho, bylo naše v míře, kterou je stvoření schopno přijmout. Budeme s ním tedy JEDNO, jako jsou Otec a Syn je JEDEN s Duchem svatým v jednom Bohu.

Z této hluboké skutečnosti a pravdy, které jsou duši postupně odhalovány, se rodí praktické cvičení velkého významu, které duši umožní tyto výhody využít. Praktické cvičení spočívá v tom, že v drobných skutcích lásky, klanění, vděčnosti a chvály navštěvujeme a zpečetíme vše, co pro nás Bůh z lásky učinil. Tímto způsobem duše získává všechna tato požehnání a roste v jejich ocenění. Toto cvičení není nic jiného než to, čemu nás církev již od svého zrození a z vnuknutí Ducha svatého učila mnoha způsoby: připomínat si, vzývat, uznávat a uchovávat v srdci všechna Boží díla. Díky mimořádnému světlu, kterým jsme osvětleni, je nám zde umožněno velmi hluboce ocenit bohatství, které obsahují. Luisiny spisy nám nabízejí cenná praktická poučení, která nám pomohou tato cvičení provádět; zde jsou některá z nich.

Hodiny umučení: Jedná se o cvičení pokání, při kterém se duše sjednocuje s Ježíšem. Když duše ztotožní své vlastní pocity s Ježíšovými pocity a rozjímá o nich, naučí se, jak je ztotožnit s Ježíšovými pocity. Spolu s touto základní knihou, kterou je třeba číst stále znovu, existuje kniha **Panny Marie v Království Boží Vůle**, která obsahuje 31 pokynů, jež Maria dala duši. Na příkladu svého života a života svých předků nám dává mimořádné lekce o Boží Vůli a o tom, jací bychom měli být, aby Boží Vůle plně vládla v našich duších. Tato kniha je také skvělým zdrojem meditace a navštívení, v němž můžeme získat nevyčíslitelné výhody obsažené v životě Marie a Ježíše.

V knize **Návštěvy duše v Boží Vůli** nacházíme další velkou hodnotu. Jedná se o 24 meditací nebo návštěv děl Stvoření, Vykoupení a Posvěcení, které nás vedou k objevování a milování Boží vůle, jakož i přítomnosti Božího požehnání ve všech těchto dílech, abychom si jich s láskou vážili a přijímali veškeré bohatství, které obsahují. Úspěch tohoto mimořádného cvičení duše spočívá v poznání a naučení se „citátů“ – nezměrného bohatství -, jež jsou jeho dílem, Královstvím Boží Vůle na zemi.

Ve všech spisech najdeme mimořádné učení, vysvětlení a vyprávění o soukromém i veřejném životě Ježíše a Marie, aby je duše mohla prozkoumat od jednoho konce k druhému, prozkoumat a ztotožnit se s jejich činy v Otcově vůli a osvojit si a ocenit vše, co vykonali pro Otcovu slávu a pro dobro celého lidstva.

Tento třetí krok je základním aspektem Ježíšova učení pro Luisu, aby duše mohla přijmout a ocenit všechny výhody, které s námi sdílí. Z tohoto učení vychází neobyčejně krásná forma modlitby, aktivní a zároveň kontemplativní a univerzálního rozměru, která je přenesená v čase a prostoru, tedy vpravdě katolická, která oslavuje Boha za všechna jeho díla a která bez přerušení prosí, aby přišlo jeho království.

Jak je z výše uvedeného patrné, duše se sjednocuje se svým Stvořitelem, a proto se stává vlastníkem jeho života a všech jeho skutků. To je to, co dává konečný paprsek jeho podoby, která může být získána zde na zemi.

Je důležité zmínit, že tato bohatá spiritualita, která vychází z božských pravd, je prožívána ve víře a v největší prostotě, s malými vnějšími projevy Je přístupná všem, bez ohledu na povolání, charisma nebo poslání, které je třeba vykonat v tomto světě nebo v církvi Je pro všechny a všichni jsou pozváni ji žít, protože Boží vůle je životem všech a všeho, co existuje, to by mělo být konečným cílem pro všechny, abychom mohli být JEDNÍ s naším Stvořitelem.

Výše uvedené tři kroky, které postupně přivádějí duši k „**životu v Boží Vůli**“, jistě vyžadují, aby v duši byly přítomny základní pilíře života ve spojení s Bohem, tj. život v milosti, účast na svátostech, pozorné naslouchání Božímu slovu a láska k Bohu i k bližnímu. Vše, co je spojeno v pravé a opravdové katolické spiritualitě, je tedy nezbytným základem pro to, aby se život v Boží vůli stal v duši skutečností a ne pouhou fantazií.

Tato cesta k nejvyššímu stupni svatosti aktivním způsobem a s největším dobrem zahrnuje a činí každého šťastným. V první řadě je to milost, kterou chce Pán dát člověku v této historické době; Tento

život v Boží Vůli nikoho nevylučuje, nikomu konkrétnímu nepatří, ani si nečiní nárok na příslušnost k nějaké privilegované skupině, ani si nečiní nárok být další naukou v církvi, ale chce prostě svým bohatstvím světla a lásky přinést život celé církvi a všem tvorům, aby každý mohl dokonaleji žít povolání a poslání, které Bůh každému z nás dal.

Rozdíl mezi "**konáním**" a "**životem v Boží Vůli**" je v Luisiných spisech velmi zřetelný a zdůrazňuje důležitost "života" v Boží Vůli. Nicméně "**život v Boží Vůli**" předpokládá **konání Boží Vůle**. Nikdy však nedevaluje to, co děláte. Pouze ukazuje rozdíly v dokonalosti užitku, společenství s Bohem a se vším, co bylo stvořeno, ať už tím či oním způsobem. Je důležité zmínit, že ten, kdo nepřijme tento způsob života v Boží Vůli, není v nebezpečí ani ve spáse, protože všichni, kdo se řídí příkázáními, mohou díky Boží milosti doufat v milost věčné spásy. Žít v Boží Vůli, podle toho, co Kristus, náš Pán, navrhl Luise, zahrnuje nejen spásu člověka, ale i možnost dosáhnout toho i nyní na zemi, nakolik je to pro tvora možné, spojení se svým Stvořitelem a dokonalé plnosti a podobnosti s Ním.

Jistě bylo vynecháno mnoho dalších důležitých věcí, které mohly být popsány o bohatství, výhodách a hodnotě života v Boží vůli. Doufáme však, že to, co jsme uvedli, nám osvětlí, co život v Boží Vůli zahrnuje a že to v těch, kdo čtou tuto pomůcku, probudí zájem ponořit se do tohoto světla a učinit ho součástí svého života.

Kéž nás Ježíš, náš Pán, a Panna Maria, naše Matka, osvítlí Duchem svatým, abychom pochopili, co znamená "**žít v Boží Vůli**" a "**konat Boží Vůli**". Prosíme našeho nebeského Otce, aby v nás naplnil svou Vůli na zemi, jako je tomu v nebi.

Odpovědi na otázky vyplývající z četby spisů Knihy nebe

Četba spisů Knihy nebes vyvolává mnoho otázek, na které je třeba odpovědět. Dílo je mimořádně rozsáhlé. Zabývá se širokou škálou témat a téměř všemi teologickými a doktrinárními tématy. Zabývá se stvořením, vykoupením a samozřejmě posvěcením, které je jejím hlavním zdůvodněním. Aniž by se pouštěl do velkých teologických debat, sám Pán dává odpovědi na hlavní otázky, které vyvstávají při četbě svazků o Boží spravedlnosti, o rodinné pospolitosti, kterou má s Luisou, o velkém množství spisů, o rozdílu mezi předchozí svatostí a svatostí v Boží Vůli, jakož i o zvláštním postavení Luisy. Proto budeme v odpovědi na tyto otázky obsáhle citovat z Knihy nebes.

Otázka Boží spravedlnosti

1. Je v Bohu nějaké zlo?

A/ Rozhodně ne! Písmo nás učí, že Bůh je láska. Láska není Boží atribut, ale jeho podstata a existence. Nazývá se Láska a bez Lásky si ho nedokážeme představit, ani si nedokážeme představit jeho existenci. "Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť **Bůh je láska**. Kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm. (1 J 4,8). **Proto je nekonečně Láskyplný a nemůže v něm být ani stopa zla.**

2. A pokud v Bohu není zlo, proč si myslíme, že trestá, jak čteme na několika místech Knihy nebes?

Když mluvíme o Božím trestu, jak to Ježíš naznačuje v několika pasážích Knihy nebe, nemyslíme to v tom smyslu, že by byl příčinou lidského neštěstí, ale spíše v tom smyslu, že ho dopouští. Prvotní zlo se odráží ve stvoření a způsobuje chaos od okamžiku, kdy se lidstvo odchýlilo od Boží Vůle. Stvoření, které

ztratilo svou původní harmonii, se nachází v neustálém stavu neklidu a nestability, což vyvolává kataklyzmata a katastrofy. K tomu se přidává Zlo ve své personifikované podobě, ztělesněné „rozptylovatelem“, Zlým, který neúnavně pracuje na tom, aby lidstvo vyřadil z Božího plánu vrátit mu postavení, účel a záměr, pro které bylo stvořeno."

Kombinace chaosu ve stvoření a působení Zlého v duších uvrhla lidstvo do temnoty a s ní spojeného utrpení, nemoci a smrti. Zdá se, že Ježíš to připouští, aniž by zasáhl: "Pramen zla není v Ježíši, ale v lidské vůli. (Ježíš je láska a milosrdenství a jeho spravedlnost vždy slouží tomuto milosrdenství.

Ježíš se vysvětluje Luise Piccarretě:

"Trápí mě, když si tvorové myslí, že jsem přísný a že chci vykonávat spravedlnost víc než milosrdenství Očekávají, že je potrestám za sebemenší provinění. Ach, jak mě to mrzí, protože je to vede k tomu, aby se mi vyhýbali. A ti, kdo si ode mne udržují odstup, nemohou přijmout plný příliv mé lásky. Jsou to spíše oni, kdo mě nemilují: domnívají se, že jsem přísný a téměř děsivý.

"Kdyby se jen podívali na můj život, viděli by, že jsem na obranu Otcova domu vykonal jediný trestající čin: vzal jsem provazy a vyhnal ty, kdo znesvěcovali chrám. Všechno ostatní v mém životě bylo milosrdenství. Mé početí bylo milosrdenství, mé narození bylo milosrdenství, má slova byla milosrdenství, mé skutky byly milosrdenství, mé kroky byly milosrdenství, Krev, kterou jsem prolil, byla milosrdenství, má síra byla milosrdenství. Všeho jsem dosáhl z milosrdenství své lásky. Mnozí se mě však bojí, ačkoli by se měli bát sebe mnohem více než mne. (Sv. 14, 9. června 1922)

Ježíš se brání tomu, aby trestal, protože nemohl stvořit člověka, aby ho zničil.

"Vzpomínám si také, že když jsem se k němu modlila, aby zastavil pohromy, řekl mi: "Dcero, myslíš, že je chci potrestat? Ale ne, naopak! Má láska je tak veliká, že jsem celý svůj život strávil tím, že jsem napravoval to, co měl člověk udělat pro nejvyšší Veličenstvo; a protože mé činy byly božské, rozmnožil jsem je pro všechny tak, že jsem naplnil nebe i zemi, aby na člověka nedolehla spravedlnost. Člověk však hříchem tuto obranu porušil, a když je obrana porušena, udeří pohromy." (Sv.11, 3. srpna 1916)

3. Pokud Ježíš není přímou příčinou trestů, proč je připouští?

Větším dobrem pro Ježíše je spása duší.

Pokračovala jsem ve svém stavu utrpení a můj milovaný Ježíš přišel a okamžitě odletěl rychlostí blesku, ani mi nenechal čas, abych ho prosila za zlo, které snáší ubohé lidstvo, zejména má drahá rodná země. Jaká rána pro mé srdce tento vpád cizinců do našeho domova! Ježíš mi předtím řekl, abych se modlila. Ale když se k němu modlím, říká mi: „Budu neúprosný.“ Tentokrát jsem trvala na svém a řekla: „Ježíši, nechceš se smilovat? Což nevidíš, že města jsou zničena a lidé jsou nazí a hladoví? O Ježíši, jak jsi se zatvrdil!" Odpověděl mi: "**Dcero, na městech a velikosti země mi nezáleží, záleží mi na duších. Města, kostely a další věci lze po zničení znovu postavit. Nezničil jsem při potopě všechno? Nebylo pak všechno přestavěno? Ale duše, jsou-li ztraceny, je to navždy; nikdo mi je nemůže vrátit; pláču nad nimi. Zřekly se nebe, aby se přimkly jen k zemi: zemi zničím. Zničím její nejkrásnější věci, které jako pasti lapají člověka.**" (Sv.12, 20. listopadu 1917)

4. Je Ježíš necitlivý k tísnivé situaci lidí?

Není možné, aby milosrdné Ježíšovo srdce bylo necitlivé k lidskému utrpení. I když dopouští utrpení, trpí s trpícími a těší se na návrat duše k Němu.

Mé dny jsou čím dál tím trpčí. Dnes ráno se můj sladký Ježíš objevil ve stavu nepopsatelného utrpení. Když jsem ho viděla tak trpět, chtěla jsem mu za každou cenu ulevit. Nevěděla jsem, co dělat, přitiskla jsem si ho k srdci a přiblížila svá ústa k jeho a snažila se z něj vysát trochu vnitřní hořkosti, ale bez úspěchu. Zkusila jsem to znovu, ale marně. Ježíš plakal a já také, když jsem viděla, že mu nemohu ulevit od bolesti. Ježíš plakal, protože si chtěl vylít svou hořkost, zatímco jeho spravedlnost mu v tom bránila, a já, když jsem ho viděla plakat a nemohla mu pomoci. Jsou utrpení, která nelze popsat slovy. Vzlykaje mi řekl: "Dcero moje, hříchy mi berou z rukou tresty a války: jsem nucen je připustit a zároveň pláču a trpím s těmi tvory." (Sv. 11, 2. května 1915.)

A i když mu tyto tresty "unikají", vždy s nejněžnější Láskou upřednostňuje spásu duší skrze tyto tresty.

"Když mě moje spravedlnost nutí zasáhnout tvory, zdá se, že jim ubližuji, jdou tak daleko, že říkají, že jsem nespravedlivý. Ale to není možné, protože pramen zla není ve mně. Naopak, v těchto utrpeních, která posílám, je ta nejněžnější a nejintenzivnější Láska. Právě lidská vůle je pramenem zla; pokud se zdá, že koná nějaké dobro, je toto dobro nakaženo, a kdo se ho dotkne, nakazí se také." (svazek 12, 15. prosince 1919)

Ježíš bolestně pozoruje, že člověk se může skutečně změnit jen tehdy, když je postižen ve svém těle. To ho motivuje k tomu, aby nezasahoval do ran, které ho postihují, protože ví, že nakonec bude jeho duše spasena. Zároveň s ním trpí a pláče a ve své Božské vůli formuje ty, kteří mu pomohou zabránit ztrátě duší. Ježíš vždy trpí s těmi, kdo trpí.

„Byla jsem ve svém obvyklém stavu a můj vždy laskavý Ježíš se mi krátce ukázal a řekl: "Dcero, jak jsou lidé tvrdí! Bič války jim nestačí, bída není dost velká na to, aby kapitulovali, potřebují, aby se jich někdo dotkl na vlastním těle. Copak nevidíte, že se náboženské praxi na bojištích daří? Proč tomu tak je? Protože lidé jsou dotčeni na svém těle. Je tedy nutné, aby neexistovala země, která by nebyla tak či onak dotčena, aby všichni byli dotčeni na svém těle. To si nepřeji, ale jejich zatvrzelost mě k tomu nutí." Když to říkal, rozplakal se. Také jsem plakala a modlila se, aby se lidé vzdali nutnosti zabíjet a všichni byli zachráněni. Řekl mi: "Má dcero, vše se najde ve spojení našich vůlí. Vaše vůle se spojí s mou. Vůlí a budeme prosit, aby bylo dost milostí pro spásu duší. Tvá láska se spojí s mou, tvé touhy a tlukot tvého srdce se spojí s mým: Bude to jeden věčný tlukot srdce. Rozprostře se kolem tebe jako síť, do které budeme vetkáni. Tato síť bude jako ochranný val, který nás ochrání před každým nebezpečím. Jak sladké je pro mě slyšet v tlukotu svého srdce tlukot srdce tvora, který říká spolu s mým: "Duše, duše! Cítím se s tebou spojený, podmaněný a vzdávám se." (Sv.11, 12. srpna 1915)

Můžeme říci, že Pán tajemným záměrem prozřetelnosti používá zkoušky, aby připravil srdce na přijetí daru Boží Vůle. „Všechno, co Bůh dělá, společně působí k dobru těch, kdo ho milují – těch, kdo jsou povolání podle jeho záměru. (Řm 8,28). A v (Řm 5,3-5): "Zkoušky v nás vyvolávají trpělivost, vytrvalost, vytrvalost vítězství ve zkouškách, vítězství ve zkouškách naděje. Naděje neklame, protože Boží láska byla vryta do našich srdcí Duchem svatým, který nám byl dán.“ Ježíš v nebeské knize hojně hovoří o zkouškách, které tam nejsou proto, aby duším ublížily, ale proto, aby je Zlo polapilo a odumřelo. Chce, aby byla připravena půda pro příchod Jeho království.

- „Ó, jak krásné je žít v mé Vůli! To mě těší natolik, že v příštích generacích nechám zmizet všechny ostatní formy svatosti, ať už jsou jejich ctnosti jakékoli. Ve své Vůli skutečným svatost, která není lidskou svatostí, ale božskou svatostí. Tato svatost bude tak vysoká, že duše, které ji budou žít, zastíní jako slunce hvězdy, jimiž byli svatí minulých generací. Proto chci očistit zemi: není hodna těchto zázraků“ (Sv.12, 20. listopadu 1917).

Otázka Ježíšova důvěrného chování k Luise

Proč je Ježíš, Boží Syn, ten, skrze něhož bylo všechno stvořeno, tak blízký Luise, ubohému stvoření, že ho někdy shledáváme "dvojnásobným" v některých jeho činech?

Odp: Mnozí jsou pohoršeni velkou důvěrností, kterou Ježíš s Luisou prožívá. Že Bůh slávy, nejvyšší majestát, si dovolí udržovat tak blízký vztah, na hranici důvěrnosti a dvojsmyslnosti, s prostým a chudým stvořením. Úryvek z 8. června 1899 ve 2. svazku dává přesnou představu o tomto vztahu. Tato otázka už znepokojovala církevní hodnostáře, kteří Luisu obklopovali. Ježíš dává jasné odpovědi, nad kterými stačí jen rozjímat.

"Má dcero, člověk byl stvořen, aby byl neoddělitelný od Boha. A jestliže Bůh není poznáván a milován, je to právě proto, že člověk si myslí, že Bůh je bytost, která je mu vzdálená, jako bychom my neměli nic společného s člověkem a on s námi. Víra, že Bůh je daleko, způsobuje, že se člověk od Boha vzdaluje. Výsledkem je, že vše, co člověk měl při stvoření, tedy naše božské vlastnosti, zůstává oslabené a potlačené a u mnohých jako by už neměly žádný život.

*Naše Božství není daleko, ale blízko. Je dokonce i v člověku. A ve všech svých činech. Naše bolest je proto velká, když si nás tvorové drží v odstupu a věří, že jsme od nich daleko. Proto nás neznají a nemilují. Víra, že jsme vzdálení, je smrtícím nástrojem, který zabíjí lásku stvoření ke Stvořiteli. **Vzdálenost rozbíjí přátelství. Kdo může milovat a poznat vzdálenou bytost nebo od ní něco očekávat? Nikdo nemůže. Jsme nuceni opakovat: "Jsme s nimi, v nich, a zdá se, že nás neznají."** A zatímco jejich láska a vůle jsou nám vzdálené, protože nás nemilují, říkají, že my jsme vzdálení jim. To je důvod, proč někteří z těch, kdo četli o mých důvěrnostech s vámi, o mně začali pochybovat. Je to právě proto, že věří, že jsem vzdálený Bůh a že kvůli této vzdálenosti nemůže být mezi vámi a mnou tolik důvěrnosti. Má dcero, chceš vědět, co činí Boha živým v srdcích tvorů? Je to můj vlastní život, který vládne ve stvoření. Protože tím, že nedává život lidské vůli, mé Fiat umožňuje stvoření pocítovat život jeho lásky, jeho moci, jeho dobroty a jeho svatosti, který prochází všemi skutky stvoření. Pro toto stvoření neexistuje vzdálený Bůh, ale blízký Bůh, jehož život je prvotní příčinou života stvoření a všech jeho skutků. Život v mé Boží Vůli tedy udržuje živost všech dober, která jsme člověku dali při jeho stvoření, a činí z něj trůn Boha a jeho slávy, kde Bůh vládne a panuje"*

(Sv.28, 30. listopadu 1930).

Jaký je rozdíl mezi předchozí svatostí a svatostí v Boží Vůli?

Je zřejmé, že Ježíšovo učení Luise není první, které popisuje potřebu neustálého společenství mezi Boží Vůlí a lidskou vůlí, zvláště když víme, že cesta, která vede k proměňujícímu sjednocení, je velmi podobná tomu, co nacházíme v jiných spiritualitách: neustálé úsilí žít pravdy, účast na svátostech, neustálá modlitba, naprosté odevzdání se a důvěra v Boha, odevzdání své vůle Boží Vůli. V této chvíli je dosud prakticky obtížné odlišit svatost v Boží Vůli od jiných mystiků. Rozdíly jsou však nezměrné a zaslouží si, aby byly posuzovány postupně.

1. Rozdíl v prostředcích

V běžné svatosti to člověk musí dělat sám a někdy za cenu velkého úsilí. V běžné svatosti se duše snaží konat lidské skutky, aby odpovídaly Boží Vůli, což neznamena, že tak musí činit.

V obyčejné svatosti se duše snaží konat lidské skutky, které ji neproměňují, duše může stále litovat svého stavu trýznivého strachu. Příklad sv. Pavla v listu Galaťanům, který je považován za vůbec první, který napsal (kolem roku 49), může prohlásit v jedné větě, která je v každém ohledu popisem stavu důvěrného spojení s Ježíšem a vyjadřuje proměňující spojení: **"Už nežiji já, ale Kristus, který žije ve mně."** (Gal 2,20). Přesto v Listu Římanům, pozdějším než List Galaťanům (57 nebo 58), pláče nad bolestí, že nemůže konat dobro, po kterém touží, a že je navzdory sobě samému veden mocnou hříšnou silou ke konání zla, které se mu hnusí.

"Víme, že Zákon je duchovní skutečnost, ale já jsem člověk tělesný, zaprodaný hříchu. Neboť nechápu, jak jednám, neboť co bych chtěl, to nedělám, ale co nenávidím, to dělám. Když nechci zlo, které dělám, souhlasím se zákonem: vím, že je to dobré. Ve skutečnosti to však už nejsem já, kdo jedná, ale hřích, který ve mně přebývá. Víím, že dobro ve mně nesídí, to jest v tělesné bytosti, kterou jsem. To, co je v mém dosahu, je chtít dobro, ale ne ho konat. Nekonám dobro, které bych chtěl konat, ale páchám zlo, které bych nechtěl konat. Pokud dělám zlo, které bych nechtěl, pak už to nejsem já, kdo tak jedná, ale hřích, který ve mně přebývá. Já, který bych chtěl konat dobro, vidím v sobě tento zákon: co je v mém dosahu, je zlo. V hloubi své bytosti se těším z Božího zákona. V údech svého těla však objevuji jiný zákon, který bojuje proti zákonu, jímž se řídí můj rozum, a činí mě zajatcem zákona hříchu přítomného v mém těle. Jsem ubohý člověk! Kdo mě tedy vysvobodí z tohoto těla, které mě táhne ke smrti? Ale díky Bohu skrze Ježíše Krista, našeho Pána! Já tedy svým rozumem sloužím Božímu zákonu a svou tělesnou přirozeností zákonu hříchu." (Řím 7,14-25)

Tato dlouhá pasáž Pavlova trápení nad zlem, které ho sužuje, ukazuje, že stav sjednocení, který popisuje Galatským, byl na hony vzdálen životu v Boží Vůli, který je životem plnosti v nepřítomnosti jakéhokoli boje a hříchu.

Navíc je tento text pozdější než text adresovaný Galatským, ukazuje, že Pavel po zkušenosti se zážitkem sjednocení, který předtím tak dobře popsal, stále pociťoval svou slabost.

Ježíš prakticky přesně použil Pavlovu větu Římanům, aby Luise vysvětlil, že život v Boží Vůli je **dar**, který nás ve velmi krátké době přivádí na práh podstatného sjednocení s Bohem, kterého svatí minulosti nemohli dosáhnout ani za léta úsilí a askeze. V tom spočívá rozdíl mezi plněním Boží Vůle a životem v Boží Vůli. První svatí se snažili plnit Boží Vůli a narazili na svou nepoddajnou přirozenost. Svatost v Boží Vůli bude samotným Božím životem darovaným duši, která po něm touží a je povolává k vládě. Ježíš vysvětluje Luise:

"Dcero, oni to nechtějí pochopit! Žít v mé Vůli znamená vládnout, plnit mou Vůli znamená podřizovat se mým příkazům. První stav spočívá ve vlastnictví, druhý v přijímání mých příkazů a jejich plnění. Kdo žije v mé Vůli, činí ji svou vlastní a nakládá s ní; kdo plní mou Vůli, vnímá ji jako Boží Vůli, a ne jako svou vlastní; nenakládá s ní, jak se mu zlíbí. Žít v mé Vůli znamená žít jen s jedinou Vůlí: s Vůlí Boží; a protože tato Vůle je celá svatá, čistá a pokojná a vládne jen jedna Vůle, není zde žádný konflikt. Vše je pokoj." Lidské vášně se před nejvyšší Vůlí třesou, snaží se držet od ní dál; neodvažují se ani pohnout nebo se jí postavit, protože vidí, že se před ní třese nebe i země. Jako první stupeň života v ní Boží Vůle vkládá do hlubin duše božský řád a zbavuje ji toho, co je lidské: sklonů, vášní, inklinací a podobně.

„Plnit mou Vůli znamená žít se dvěma vůlemi, a proto, když dám příkaz k plnění mé Vůle, duše pocítí tíhu své vlastní vůle, což vyvolá odpor. I když duše věrně plní příkazy mé vůle, pociťuje tíhu své vzpurné povahy, svých vášní a sklonů. Kolik světců, i když dosáhli nejvyšší dokonalosti, se cítilo utlačováno vlastní vůlí, která proti nim bojovala; mnozí byli nuceni volat: "Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?", což znamená: "Kdo mě vysvobodí z mé vlastní vůle, která se snaží dát smrt dobru, které chci uskutečnit?". Žít v mé Vůli znamená žít jako syn, plnit mou Vůli znamená žít jako služebník. V prvním případě to, co má otec, patří i synovi, a často musí služebníci vykonávat více jeho práce než syn, jsou vystaveni namáhavější a těžší práci, zimě, horku, musí cestovat pěšky a musí vykonávat více práce než syn." A co by moji svatí neudělali, aby byli podřízeni příkazům Mé Vůle?

„Na druhé straně syn zůstává s otcem, stará se o něj, utěšuje ho polibky a pohlazením, dává rozkazy služebnictvu, jako by mu velel otec, a pokud jde ven, nejede pěšky, ale autem. Zatímco syn vlastní vše, co patří jeho otci, služebníci dostávají pouze mzdu za svou práci a mohou svému pánovi sloužit nebo nesloužit; pokud mu neslouží, nemají nárok na žádnou odměnu. Pokud jde o syna, nikdo nemůže zrušit jeho práva, zabránit mu vlastnit otcův majetek; žádný zákon, ať už nebeský nebo pozemský, nemůže zrušit jeho práva ani zrušit jeho příbuzenský vztah k otci.“

*"Má dcero, život v mé Vůli je nejbližší životu blahoslavených v nebi, od života těch, kdo plní mou Vůli a věrně se podřizují mým příkazům, je vzdálen jako nebe od země, jako syn od svých služebníků nebo jako král od svých poddaných. **To je dar, který chci v těchto smutných časech dát: aby nejen plnili mou Vůli, ale aby ji také vlastnili.** Copak nemám svobodu dávat, co chci, kdy chci a komu chci? Nemůže pán říci svému služebníkov: "Žij v mém domě, jez, ber a poroučej, jako bys byl mým vlastním slovem?". A aby nikdo nemohl zpochybnit, že tento služebník vlastní pánův majetek, uzná ho pán za svého syna a udělí mu právo na vlastnictví. Když to může udělat bohatý člověk, o co víc to mohu udělat já sám!"*

"Život v mé Vůli je největším darem, který chci dát tvorům; má dobrota a štědrost je chtějí každý den obdarovávat větší láskou. Když jsem jim dal všechno a nemám jim už co dát, aby mě milovali, chci jim nabídnout dar své Vůle, aby si, když ji budou mít, vážili velkého dobra, které mají."

"Nediv se, když uvidíš, že tomu nerozumějí. Aby to pochopili, budou se muset odhodlat k největší oběti: nenechat žít ani ve svatých věcech své vlastní vůli. Pak pocítí vlastnictví mé Vůle a zakusí, co to znamená žít v mé Vůli. Pokud jde o vás, buďte pozorní a nenechte se znepokojovat obtížemi, které vám působí: postupně jim budu razit cestu, aby pochopili, co je to žít v mé Vůli." (Sv.17, 18. září 1924).

2. Svatost v Boží Vůli se neomezuje na ctnosti.

Ježíš vysvětluje Luise, že svatost v Boží Vůli je nadřazena ctnostem. Dřívější svatost spočívala v rozvinutí ctností až k heroické hranici, a přesto tyto ctnosti nebyly dokonale čisté, protože měly lidský původ. Svatí vynikali v té či oné ctnosti a spokojovali se s tím, že jeden byl poslušný, jiný chudý, další pokorný, kázal atd. Svatost v Boží Vůli je nadřazena ctnostem v tom, že už nejde o praktikování té či oné ctnosti, ale o zdědění samotného Božího života. Už nedědíme jen chodbu nebo jednu místnost v paláci, ale stáváme se majiteli paláce, stáváme se účastníky božské přirozenosti" (2 Petr 1,4). Jedná se o svatost lidstva, stejně jako Ježíše.

"Každá forma svatosti začínala u světců, kteří byli jejími iniciátory. Tak byl jeden světec iniciátorem svátosti pokání, jiný svátosti poslušnosti, další svátosti pokory a tak dále. Pokud jde o tebe, chci, abys byla iniciátorkou svátosti v mé Vůli. Například pro duše, které žijí zcela pozorně v poslušnosti, ztrácejí mnoho času, neustálým mluvením odvádějí pozornost od slova a ctnosti staví na mé místo, odpočinek mají jen tehdy, když dostanou rozkaz. Jiné duše se velmi zabývají pokušením. Kolik času promarní! Nikdy se neunaví vyprávět o všech svých zkouškách, čímž staví ctnosti místo mě. Tyto různé formy svatosti se často rozpadají na kousky."

"Svatost v Mé Vůli je naopak prosta hledání vlastních zájmů a plýtvání časem. Nehrozí, že by mě duše, která žije tuto svatost, vyměnila za ctnosti. Svatost v Boží Vůli byla mým Lidstvím na zemi, dělal jsem vše pro všechny bez sebemenšího stínu vlastního zájmu. Vlastní zájem stírá otisk božské svatosti. Duše, která hledá svůj vlastní zájem, nemůže být sluncem, nanejvýš hvězdou. V těchto smutných časech potřebují tvorové tato slunce, která je hřejí, osvětlují a oplodňují. Velkorysost těchto pozemských andělů, kteří dělají vše pro dobro druhých bez stínu vlastního zájmu, otevírá v srdcích cesty mé milosti (27. listopadu 1917)."

Ježíš vysvětluje Luise, že svou svatost zjevoval postupně. Svatí jiných epoch se omezovali na určité aspekty svatosti, protože jim ještě nezjevil svatost v Boží Vůli. Protože člověk může přijmout osvícení a milost jen do té míry, do jaké je zná a chápe, a protože nebyl poučen o této svatosti, nemohl z ní mít prospěch a nést její plody. Proto se spokojili s několika místnostmi nebo chodbami v paláci Svatosti.

"Ach, má dcero, ty stále nechceš přijmout, že světlo, milosti a pravdy lze přijímat jen do té míry, do jaké člověk zná a chápe! Je pravda, že byli svatí, kteří vždy plnili mou Vůli, ale čerpali z mé Vůle jen do té míry, do jaké jí rozuměli. Věděli, že konat mou Vůli je největší skutek, který mi přináší největší poctu a který jim přináší posvěcení."

"Je také pravda, že mimo Mou Vůli neexistuje žádná svatost a že žádné dobro ani svatost, ať už velké nebo malé, nemůže existovat mimo Mou Vůli. Moje Vůle se nikdy nezměnila. Její účinky, hodnotu a pestrost jeho barev však mohou odhalit jinak. Dosud se to prostě neprojevalo. Kdyby tomu tak nebylo, proč bych o tom informoval až nyní?"

"Má Vůle se zachovala jako velký pán, který představuje jeden ze svých největších a nejskvostnějších paláců. První skupině lidí ukazuje cestu do paláce. Druhé skupině ukáže bránu, kudy se vstupuje. Třetí skupině ukáže schodiště, které vede do pokojů. Čtvrté skupině ukáže některé z pokojů. Poslední skupině otevře všechny místnosti a učiní z nich majitele paláce a všeho, co se v něm nachází."

"První skupina si může přivlastnit jen to, co je na cestě do paláce. Druhá skupina si může vzít to, co je poblíž brány, což je víc, než co lze získat cestou. Třetí skupina si může přivlastnit to, co je poblíž schodů. Čtvrtá skupina si může vzít to, co najde v prvních komnatách, kde je více nábytku a bezpečí. Ale pouze poslední skupina může získat celý palác a všechno v něm."

„Moje Vůle se chová podobně. Nejdřív odhalí cestu, pak bránu, pak schodiště a několik místností. Nakonec umožní tvorbě vstoupit do jeho nesmírnosti. Tam jim nabízí nádherné věci, které obsahuje, a odhaluje jim, že působením v ní si duše mohou osvojit všechny rozmanité barvy mé Vůle, její nesmírnost, svatost, moc a všechny její úkony. Když duši něco zjevují, zároveň dávám! Vtiskují do duše božské věci, které zjevují! (Sv. 14. 6. listopadu 1922)."

3. Svatost v Boží Vůli vlévá do duše veškerý podstatný Boží život.

Ježíš Luise velmi jasně vysvětluje, že život v Boží Vůli dává duši vstoupit do vlastnictví celého Božího života v podstatném spojení, které korunuje milost posvěcující a milost habituální.

Katechismus katolické církve ji definuje takto: "Milost posvěcující je obvyklý dar, stálá a nadpřirozená dispozice, která zdokonaluje samotnou duši, aby byla schopna žít s Bohem a jednat skrze jeho lásku. Rozlišuje se dále mezi milostí habituální, která je trvalou dispozicí žít a jednat podle Božího povolání a milostí aktuální (pomáhající), která označuje Boží zásahy buď na počátku obrácení, nebo v průběhu díla posvěcení. (CEC, 2000).

Jestliže posvěcující milost činí duši schopnou "žít s Bohem a jednat v jeho lásce", může být zmařena hříchem. Svatost v Boží Vůli je mnohem víc než sklon konat dobro. Je to plný a podstatný Boží život jako ve svátosti eucharistie. Ježíš o těchto duších říká, že jsou to živé zástupy. Jejím základem je jistě posvěcující milost, která disponuje duši k přijetí samotné podstaty Božího života. Už nejde o prostý mystický život nesený milostí, ať už posvěcující, habituální nebo pomáhající. Ale o podstatném společenství, v němž se duše stává podobně jako chléb eucharistie "podstatou" pro skutečný Boží život.

"Ale víte, kde najdu skutečný návrat lásky? V duši, která žije v mé Vůli. Když do ní sestoupím, právě v té chvíli rozbívám podstatu hostie, protože vím, že vznešenější formy, které jsou mi dražší, jsou připraveny mě uvěznit a nedovolit mi opustit tuto duši, která mi dává život za život. Nenacházím se sám, ale spíše se svým nejbližším společníkem. Jsme dvě srdce, která bijí společně, milujeme se svorně, naše touhy jsou jedno."

„Přebývám tedy v této duši a tvořím v ní svůj skutečný život, stejně jako v Nejsvětější Svátosti. Ale víte, jaký je způsob života, který nacházím v duši, jež žije v mé Pravdě? Jsou to jeho činy v mé Vůli, které mě více než částky eucharistie obklopují a vězní, a to ve vznešeném a božském vězení, nikoli ve vězení temném, neboť tyto činy v mé Vůli osvětlují a zahřívají duši více než slunce. Ó, jak šťastný se cítím, když v této duši tvořím svůj pravý život! Připadám si jako ve svém nebeském královském paláci. Podívej se na mě ve svém srdci, jak jsem tam šťastný, jak tam vychutnávám a cítím nejčistší radosti! „

Řekla jsem mu: "Můj milovaný Ježíši, neříkáš mi nic nového, když říkáš, že v tom, kdo žije podle tvé Vůle, tvoříš svůj pravý život? Není to spíše mystický život, který žijete v duši ve stavu milosti?" Řekl: "Ne, ne! není to mystický život jako u těch, kdo jsou ve stavu milosti, ale nekonají své úkony v mé Vůli, ti nemají dostatek hmoty, aby vytvořili podstaty schopné mě uvěznit. Je to, jako by kněz nedržel hostii a chtěl vyslovit slova posvěcení. Mohl by je vyslovit, ale vyslovil by je ve vzduchoprázdnu: můj svátostný život by z těchto slov rozhodně nevyplýval."

„Takový jsem v srdcích, která sice mají mou milost, ale nežijí zcela v mé Vůli. Jsem v nich z milosti, ale ne doopravdy. Pokračovala jsem: "Má láska, jak je možné, že skutečně žiješ v duši, která žije ve tvé Vůli? Pokračoval: "Má dcero, nežijí snad ve svátostné hostii se svým Tělem, svou Krví, svou Duší a svým Božstvím? A proč tomu tak je? Protože v něm není vůle, která by odporovala mé. Kdybych v hostiteli našel vůli, která by byla protichůdná té mé, nežil bych tam životem ani skutečným, ani trvalým."

"To je důvod, proč se svátostné způsoby spotřebovávají, když mě tvor přijímá, protože v něm nenacházím lidskou vůli spojenou s mou, že není ochoten ztratit svou vůli, aby získal mou, ale že v něm nacházím vůli, která chce jednat sama. Tak jsem vykonal svou malou návštěvu a odešel."

„Na druhou stranu pro člověka, který žije v mé Vůli, jsem s ním jedno. Co činím v hostií, o kolik více mohu činit v tomto člověku! Nacházím v něm tlukot srdce, náklonnost, opětvání lásky a svůj zájem, který u hostie nenacházím. Duše, která žije v mé vůli, je můj skutečný život v ní vlastní: jak jinak by mohla žít v mé Vůli?"

„Ach, zdá se, že nechceš pochopit, že svatost v mé Vůli je zcela odlišná od jiných svatostí. S výjimkou křížů, umrtvování a nezbytných životních úkonů (které duši více zkrášlují, jsou-li konány v mé Vůli) není život v mé Vůli ničím jiným než životem blažených v nebi. Protože žijí v mé Vůli a na základě této Vůle mě mají v každém z nich, jako bych existoval jen pro ně, a to skutečně, nikoli mysticky. Jejich život by nemohl být nazýván životem nebeským, kdyby mě v sobě neměli jako svůj vlastní život. Jejich štěstí by nebylo ani úplné, ani dokonalé, kdyby v nich chyběl byť jen zlomek mého života" (Sv.16, 5. listopadu 1923).

4. Svatost v Boží vůli nás činí účastnými na jediném věčném Božím činu.

Právě zde se svatost v Boží Vůli definitivně odliší od předchozí svatosti. Ježíš velmi jasně ukazuje velký rozdíl mezi svatostí, která se rozvíjí v čase s otálením nerozhodné a křehké vůle tváří v tvář věčné Boží Vůli, a svatostí, která se rozvíjí v samotné Boží věčnosti, v jeho jedinečném a věčném jednání. Duše je nyní schopna vstoupit do samotného Božího jednání a podílet se na všech jeho minulých, současných i budoucích činech. Duše už není před Bohem, ale v Bohu a podílí se na jeho jedinečném a věčném jednání, protože v něm neexistuje časová posloupnost. Ježíš to Luise vyjadřuje velmi přesně:

„Když jsem se bavila o tom, co znamená žít v Boží Vůli, někdo vyslovil názor, že to spočívá v životě ve spojení s Bohem. Můj věčně milující Ježíš mi řekl: "Má dcero, je velký rozdíl mezi životem jednoduše spojeným se mnou a životem v mé Vůli."

„Když to řekl, natáhl ke mně ruku a řekl: "Pojď na chvíli do mé vůle a uvidíš ten velký rozdíl." Takto jsem se ocitla v Ježíši, já malý atom plovoucí ve věčné Vůli. Je to jednoduchý skutek, který zahrnuje všechny ostatní skutky (minulé, přítomné i budoucí), účastnila jsem se tohoto jednoduchého skutku, nakolik je to pro tvora možné, účastnila jsem se i aktů, které ještě neexistují a které budou existovat na konci věků a tak dlouho, dokud bude Bůh Bohem. Žádný skutek mi neunikl a já jsem mohla učinit Lásku Otce, Syna a Ducha Svatého svou, protože jejich Vůle byla moje a já jsem jim tuto Lásku dala jako svou. Jak jsem byla šťastná! Našla plné uspokojení v tom, že ode mne dostali svou vlastní Lásku Ale kdo to může říct? Chybí mi slova. Požehnaný Ježíš mi říká: "Viděla jsi, co je to žít v mé Vůli? Znamená to zmizet a nakolik je to pro stvoření možné, vstoupit do sféry Věčnosti, do všemohoucí moci Věčného v nestvořeném Duchu, a účastnit se každého Božího činu. Je to souhrn všech Božích vlastností i během pobytu na zemi. Znamená to nenávidět zlo božským způsobem. Je to obsáhnout vše, aniž by se člověk vyčerpal, protože vůle, která oživuje duši, je božská. To je svatost, která na zemi ještě není známá a kterou Já učiním známou, nejkrásnější a nejzářivější, která bude korunou a dovršením všech ostatních svatostí.“

"Na druhou stranu ten, kdo žije jednoduše spojen se mnou, neztrácí dvě bytosti, nejsou spojeny v jednu. Kdo nezmizí, nemůže vstoupit do sféry Věčnosti a účastnit se všech božských činů. Dobře se zamyslete a uvidíte velký rozdíl." (Sv.12, 8. dubna 1918).

„Jde o to, aby člověk duchovně zmizel na čistě lidské úrovni, aby se vzdal své vůle, aby se znovu božským způsobem objevil v Bohu a podílel se na všech jeho činech. Takový byl život prvního člověka, který měl ve všech svých činech Boží život. Mohl se tak nacházet ve všem stvoření, neboť Bůh je všude: "Mocí našeho božského Fiat činil, co chtěl; byl ve všech stvořených věcech a pokud mluvil, miloval, uctíval a pracoval, jeho hlas zněl v celém stvoření a byl vložen do jeho lásky, uctívání a práce. Proto Božství pociťovalo lásku, uctívání a práci svého prvního syna“ (Sv.23, 10. listopadu 1927).

V jedinečném a věčném Božím skutku se duše může připojit i ke skutkům Panny Marie, které jsou v něm obsaženy.

„Má dcero, pod pláštěm jsou všechny činy všech těch, které má matka, činy všech tvorů, kteří existovali nebo existují. Pod pláštěm jsou dvě části, jedna byla vyzdvižena do nebe a předána Otci, aby mu dala to, co mu tvorové dluží, jako je láska, sláva, odškodnění a zadostiučinění, druhá zůstala, aby bránila a pomáhala tvorům.“

"Moji svatí vykonali mou Vůli, ale nevstoupili do ní, aby se podíleli na všech mých výtobytcích a vzali s sebou všechny lidi, od prvního až po posledního, a učinili z nich herce, diváky a světce. Pokud člověk pouze koná mou Vůli, není schopen opakovat vše, co koná má věčná Vůle; sestoupí do stvoření jen částečně, jen do té míry, co může obsáhnout. Naopak ten, kdo vstoupí do mé Vůle, se podílí na jejím věčném rozšiřování, jeho činy se připojují k mým a k činům mé Matky. "Vidíš v Mé Vůli byť jen jediný skutek, který by vykonal tvor (jiný než Moje Matka), který by se připojil k mému, a který by zahrnoval všechny skutky vykonané na zemi? Podívej se pozorně, nikoho takového nenajdeš, což znamená, že nikdo nevstoupil do mé Vůle. Mé malé dceři bylo vyhrazeno, aby otevřela dveře Mé věčné Vůle a spojila své činy s mými a s činy Mé Matky, a tak učinila všechny naše činy trojnásobnými před Nejvyšším Veličenstvem pro dobro tvorů. Dveře jsou nyní otevřené, a tak mohou vstoupit i další tvorové, pokud jsou disponováni k tak velkému dobru." (Sv. 15, 24. ledna 1923)

Podle jakých vnějších znaků poznáme, že žijeme v Boží Vůli?

Odp: Žádné vnější znamení nám neprozradí, že člověk žije v Boží Vůli. Svatost v Boží Vůli, ačkoli je plným životem Stvořitele s plnou účastí na všech jeho vlastnostech, není vždy doprovázena zárkou nebo zvláštními mimořádnými projevy. Tím se liší od svatosti milosti, která byla doprovázena mimořádnými znameními a zahrnovala zvláštní aspekt svatosti. Svatost v Boží Vůli je vnitřní svatost nesená čistou

vírou. Ježíš to Luise mistrně vysvětlí:

„Řekla jsem si: "Můj dobrý Ježíš říká o Vůli obdivuhodné věci, například že není nic většího, vyššího, svatějšího než Vůle. Je-li tomu tak, kolik obdivuhodných a senzačních věcí bych měl vykonat i navenek! Naopak se cítím být tím nejubožejším člověkem, který neumí udělat nic dobrého ve srovnání se svěťci, kteří vykonali tolik dobrého, senzačního a zázračného. A říká, že život v jeho závěti nechává všechny svaté za sebou! Zatímco se mi tyto myšlenky honily hlavou, můj Ježíš se pohnul ve slově a ve svém obvyklém světle mi řekl:

"Má dcero, když je svatost individuální, pro určitý čas a místo, projevuje navenek více zázraků, aby vedla lidi v tomto čase a na tomto místě k lepšímu užívání milostí a dober vycházejících z této svatosti. Na druhé straně svatost života v Mé Vůli není individuální svatostí, věnovanou konání dobra na určitém místě, určitým lidem a v určitém čase; Je to spíše svatost, která má konat dobro všem lidem na všech místech a ve všech dobách. Je to svatost ponořená do věčného Slunce Mé Vůle, které vše zahrnuje, je světlem beze slov, ohněm bez dřeva, svatostí bez křiku, bez kouře. Navzdory tomu je tato svatost stále nejmajestátnější, nejkrásnější a nejplodnější, její světlo je čistší, její žár intenzivnější."

„Nejlepším obrazem této svatosti je slunce, které ozařuje náš obzor: ozařuje všechno, ale v tichosti; je světlem, ale nemluví, neříká nic o dobru, které koná, o semenech, která oplodňuje, o životě, který dává všem rostlinám, a o tom, jak čistí znečištěný vzduch tím, že ničí vše, co může být pro člověka nebezpečné. Je tak tichý, že i když ho lidé mají u sebe, nevěnují mu pozornost. Nikdy však nepřestává být krásný a majestátní a stále koná dobro pro všechny. Navíc, kdyby tam nebyl, všichni by se zděsili, protože by chyběl velký zázrak plodnosti a zachování přírody."

„Svatost života v Mé Vůli je víc než slunce. Spravedlivá a zcela uspořádaná duše v Mé Vůli je víc než vojsko v bojovém šiku. Jeho inteligence je uspořádána a připoutána k věčné Inteligenci; jeho tlukot srdce, city a touhy jsou poznamenány věčnými pouty; jeho myšlenky, vůle a celé jeho nitro tvoří armádu poslušných naplňujících nebe a zemi a jsou výmluvnými hlasy a zbraněmi bránícími všechny tvory a především jejich Boha. Prokazují dobro všem a tvoří skutečnou nebeskou domobranu. Prokazují dobro všem a tvoří skutečnou nebeskou a božskou domobranu, která je vždy k dispozici Nejvyššímu Veličenstvu a je vždy připravena plnit Jeho rozkazy."

„Vezměte si mou matku: je dokonalým příkladem života v Mé Vůli. Její nitro bylo zcela ponořeno do věčného slunce Nejvyšší Vůle. Musela být Královnou svatosti svatých a Matkou všech tvorů, pro které měla nést můj život, a tedy i všechny dobra, byla jakoby skryta ve všech a přinášela jim mé dobra, aniž by ji někdo poznal. Více než tiché slunce přinášela světlo beze slov, oheň bez křiku, dobro bez okázalosti. Žádné dobro nepřišlo bez ní, žádný zázrak se nestal, aniž by prošel skrze ni. Žila v mé Vůli zůstala tam skryta. Byla a je zdrojem všeho dobrého. Byla tak uchváčena Bohem, tak pevně zakotvena v Boží Vůli, že celé její nitro plavalo v moři této věčné Vůle. Poznala nitro všech tvorů a umístila do něj své vlastní nitro s cílem přetvořit vše v Boha."

„Bylo to právě nitro člověka, a nikoli jeho zevnějšek, co bylo třeba přetvořit a nově uspořádat. Protože se tedy hlavní část jejího díla měla uskutečnit v nitru člověka, zdá se, že se o vnější část nemohla nestarat. Stejně tak se však zabývala vnějšími i vnitřními záležitostmi. Navenek se zdálo, že nedokázala nic velkého a senzačního. Více než slunce procházela nepozorovaně a skryta v mracích světla Boží Vůle. Svatí tedy zřejmě dělali podivuhodnější věci než moje matka. Jací jsou však největší svěťci ve srovnání s ní? Ve srovnání s velkým Sluncem jsou to jen malé hvězdy. "I když na první pohled nedělala obdivuhodné věci, nikdy nepřestala být krásná a majestátní. Vznášela se nad zemí, celá nasměrovaná k Věčné Vůli, kterou s láskou a intenzitou milovala, aby ji snesla z nebe na zem, tu Vůli, kterou lidský rod tak krutě vyhnal ze země. Její nitro bylo zcela uspořádáno podle Boží Vůle; vše, co dělala, její myšlenky, úder srdce, její dech, byly okouzujícími články, které přiváděly Věčné Slovo na zem. A vyhrála vše tím, že udělala největší ze zázraků, který nikdo jiný nedokázal."

To je to, co musíš udělat, má dcero: okouzli mě, abych přišel a tak pevně se přimkl k tvému nitru, které je celé uspořádané v Boží Vůli, aby tato Vůle sestoupila z nebe na zem, aby se tam dala poznat a vládla tam, jako vládne v nebi, o nic jiného se nestarej. Ten, kdo má vykonat hlavní část, nemusí vykonávat vedlejší část, dveře jsou otevřené pro ostatní, aby vykonali vedlejší část, a tak je vše splněno. Víím, co je třeba, kdy a kde je čas, abych dal najevo svá velká díla, někdy i s vnějšími zázraky. Pokud jde o tebe, pokračuj stále ve svém letu v mé Vůli, naplňuj nebe i zemi a okouzluj mě tak, že nemohu odolat uskutečnění největšího ze zázraků, totiž vlády mé Vůle ve stvořeních“
(Sv. 16, 20. srpna 1923).

Potřebujeme tolik spisů, když Zjevení je již uzavřeno posledním apoštolem? Proč 36 svazků učení, když už máme Bibli?

Odp: Je důležité zdůraznit, že učení, které Ježíš předal Luise Piccarretě, nepředstavuje dodatečné zjevení k Písmu. K tomu je potřeba vysvětlení. Vše je řečeno v Písmu a spisy Knihy nebes lze považovat za rozsáhlou katechezi o modlitbě "Otče náš". Církevní schválení spisů ukazuje, že nejsou v rozporu s Písmem a netvrdí, že ho doplňují. Jako soukromá zjevení jsou pouhým vysvětlením Písma. Katechismus katolické církve v odstavcích 66 a 67 uvádí:

"V průběhu staletí docházelo k takzvaným "soukromým" zjevením, z nichž některá byla uznána autoritou církve. Netvoří však součást úschovy víry. Jejich úkolem není "vylepšit" nebo "doplnit" konečné Zjevení Krista, ale pomoci nám ho v určité historické době plněji prožít. Smysl věřících (sen sus fidelium), vedený magisteriem církve, umí rozlišit a přijmout to, co v těchto zjeveních představuje autentickou výzvu od Krista nebo od jeho svatých pro církve. **Křesťanská víra** nemůže přijímat "zjevení", která mají tendenci překračovat nebo opravovat Zjevení, jehož dovršením je Kristus. To je případ některých nekřesťanských náboženství a také některých nedávných sekt, které si na takových "zjeveních" zakládají. Spisy Luisy Piccarrety jsou v souladu s Písmem svatým a učením církve. "Non obstore" udělal 28. března 1994 kardinál Joseph Ratzinger.

Plodnost spisů je odůvodněna především atributem nekonečnosti jejich božského Autora. Protože Bůh je nekonečný, to, co říká, může být nekonečně jen jako On. Z tohoto pohledu je učení 36 svazků nedostatečné, aby zprostředkovaly nekonečnou moudrost a hloubku Boha. Svatý Jan na konci svého evangelia výslovně říká: "Ježíš udělal ještě mnoho jiných věcí, a kdyby se psaly jedna po druhé, myslím, že by celý svět nemohl pojmout knihy, které by byly napsány" (Jan 21, 25). Nikdo a nic nemůže obsáhnout Boží nesmírnost. Dává jen tolik, kolik jsme schopni přijmout. Z tohoto pohledu 36 svazků, které se našim očím zdají být bohaté, ještě zdaleka nevyjadřuje nekonečnou nesmírnost Boží moudrosti, kterou nemohou obsáhnout všechny knihy světa.

Rozsáhlost spisů Knihy nebes je ospravedlněna především tím, co obsahují. Ježíš říká Luise, že každé slovo, které opustí jeho rty, vyvolává ve stvořeních Boží život. Je to pochopitelné ve světle prologu svatého Jana: "Na počátku bylo Slovo, Slovo bylo u Boha, Slovo bylo Bůh" (J 1,1). Je-li Slovo Bůh, pak každé vyslovené Boží slovo plodí Boží život. Každé poznání Boží Vůle přináší Boží dobro: „Má dcero, vše, co jsem ti řekl o své Vůli, byly dary, které jsem ti dal. Poznání nestačí, pokud člověk nemá dobro, které toto poznání obsahuje. Kdyby tomu tak nebylo, poznání by vás činilo nešťastnými, protože vědět o nějakém dobru a nemít ho je vždy utrpení. Navíc neumím dělat věci napůl, proto začínám tím, že duši disponuji, rozšiřuji její schopnosti a teprve potom jí dávám poznání s dobrem, které obsahuje. A protože poznání mé Vůle je božské, jeho přirozenost zůstává obdařena podobností s Boží Přirozeností ale spíš jako dcera, která nečeká na příkaz, ale aniž by jí to někdo řekl, cítí se poctěna dělat to, co chce její otec. (Čím více bude Ježíš mluvit, tím více budeme obdařeni božskými dobry, která jsou jeho vlastním životem.)

Když splyneme s Boží Vůlí, ztratíme svou vůli? Jsme stále svobodní?

Odp: Mnozí se ptají na osud naší vůle v Boží Vůli. Obavy pramení z toho, že cítíme, že už nejsme svobodní a že naše vůle nezaniká v Boží Vůli, ani my už neexistujeme v Boží Vůli. Život v Boží Vůli je ale proměna naší vůle ve Vůli Boží. Existujeme i nadále, ale Božím způsobem, protože v nás žije Bůh. Podstata naší vůle se stává božskou a my jsme si mnohem více než dříve nekonečně vědomi své existence, tentokrát však božské. Duše přijímá život a vlastnosti od Boha a Bůh, který v duši nachází své vlastnosti, se z nich těší, aniž by duše zmizela v Bohu.

"Rozplynula jsem se v nejsvětější Ježíšově Vůli a přitom jsem našla sama sebe v Ježíši. Řekl mi: „Má dcero, když duše splyne s Mou Vůlí, stane se to, jako by se do sebe nalily dvě nádoby s různými tekutinami. Pak se první naplní tím, co obsahovalo druhé, a druhé tím, co obsahovalo první. Stejně tak se stvoření naplní mnou a Já jí, A protože má Vůle obsahuje svatost, krásu, sílu, lásku atd., tím, že se vlévá do mne, že se rozplývá v mé Vůli a odevzdává se jí, duše se naplňuje mou svatostí, láskou, krásou atd. tím nejdokonalejším způsobem, jaký je pro tvora možný. Já se ze své strany cítím být naplněn duší, a v ní nacházím svou svatost, krásu, lásku atd., pohlížím na všechny tyto vlastnosti, jako by byly její vlastní. Mám ji tak rád, že se do ní zamilovávám a žárlivě ji střežím v nejintimnější části svého Srdce, neustále ji obohacuji a zkrášluji svými božskými vlastnostmi, takže moje radost a láska k ní stále roste“ (Sv.11; 27. srpna 1915).

Svoboda člověka tak zůstává v bezpečí. Nemůže tomu být jinak, protože jsme stvořeni svobodně k jeho obrazu a podobě. Ježíš to vysvětluje Luise:

"Nestvořil jsem člověka, aby byl otrokem, ale aby byl svobodný a takto jsem mu dal svobodnou vůli. Nebylo by vhodné ani hodné Mne, stvořit člověka bez svobody. A já bych nemohl říci: "Učiňme člověka k našemu obrazu a podobě", kdybych ho nestvořil svobodného. Jako jsem svobodný já, musí být svobodný i člověk. Nic totiž nebolí víc než láska, která omezuje; v tom, kdo ji přijímá, vyvolává nedůvěru, pochybnosti, obavy a nevolnost. "Vidíte, jaký je původ činů tvorů, dokonce i jejich myšlenek: jsou zplozeny v mé Vůli. Protože je však člověk svobodný, může své myšlenky, slova atd. učinit dobrými nebo zlými; může je učinit svatými nebo zvrácenými. Má Vůle se trápí, když vidí, že činy mnoha tvorů jsou přeměněny na zhoubné.

Proto jsem si přál, aby má Vůle působila v každém úkonu tvorů dvojnásobně, aby se ke každému úkonu přidal ještě jeden, Boží úkon. Tyto Boží činy mi přinesou veškerou slávu, kterou si má Vůle zaslouží" (Sv. 14, 11. listopadu 1922).

Lidská vůle, ačkoli je svobodná, není schopna se od Boží Vůle odpoutat, jakmile se s ní spojí. Tato neschopnost nevyplývá z otroctví, ale z většího pochopení velkého Dobra, kterým je Boží Vůle. To Ježíš připomíná Luise:

„Jak snadné je pro tebe myslet si, že tě mohu opustit! To nemohu. Nejprve bys musela opustit mou Vůli a teprve potom bys uvěřila, že jsem tě opustil. Opustit mou Vůli by však pro tebe bylo obtížné, ne-li nemožné.“

Jsi téměř ve stavu blahoslavených v nebi. Neztratila jsi svou svobodnou Vůli, protože je to dar, který jsem člověku udělil, a co jsem jednou dal, už nikdy nevezmu zpět. Otroctví nikdy nenašlo své místo v nebi. Já jsem Bůh synů a dcer, ne otroků. Já jsem král, který nechává vládnout všechny, mezi mnou a jimi není žádné rozdělení. Poznání mé dobrot, mé Vůle a mého štěstí je v nich tak veliké, že jsou naplněni až po okraj, až přetékaají, takže jejich vůle nenachází prostor k jednání. Ačkoli jsou svobodní, vědomí nekonečné vůle a nekonečných dober, do nichž jsou ponořeni a Ona je s neodolatelnou silou vede k tomu, aby svou vůli používali, jako by ji neměli, v dokonalém souladu se Mou Vůlí a považovali

ji za svou největší výsadu a největší štěstí.

„Tak je tomu i s tebou, má dcero. Dát vám poznat mou Vůli je největší milost, kterou jsem vám dal. Ačkoli můžete svobodně vykonávat svou vůli nebo ne, před mou Vůlí se vaše vůle cítí neschopná fungovat, cítí se zničená. Když víte, jak velké dobro je má Vůle, ošklivíte si svou vlastní, a aniž by vás k tomu někdo nutil, rádi plníte mou Vůli kvůli velkému dobru, které z ní máte. Mnohé vědomosti, které jsem vám dal o Své Vůli, jsou božská pouta, věčná pouta, která vás poutají k mé Vůli; jsou to nebeská dobra ve vašem vlastnictví.

Když se vaše vůle i v tomto životě snaží přerhnut toto božská pouta, zbavit se těchto věčných řetězů, stát se svobodnou, nemůže k tomu najít cestu, je zmatená, vidí svou malost a vyděšená se vrhá do mé Vůle - věci, která je jí vlastní, s ještě spontánnější láskou.

"Poznání dobra otevírá dveře k tomuto dobru. Kolik vědomostí, jež jsem vám dal o Mé Vůli, tolik dveří dobra, světla, milosti a božské účasti, jsem vám otevřel. Tyto dveře jsou pro vás otevřené, a až se toto poznání dostane ke stvořením, otevřou se i jim, protože poznání dobra plodí a rozvíjí lásku k tomuto dobru. A první dveře, které jim otevřu, budou dveře Mé Vůle, takže malé dveře jejich osobní vůle budou zavřené. Má Vůle je přiměje, aby si ošklivili svou vlastní, neboť v přítomnosti Mé Vůle je lidská vůle neschopná jednat. Ve světle Mé Vůle stvoření uvidí, jak je jejich vlastní vůle bezvýznamná a zbytečná, a proto ji odloží."

„Musíte vědět, že když vám zjevím nové poznání Mé Vůle, teprve poté, co dovolíte, aby do vaší duše vstoupily všechny dobra, které k ní patří, vám otevřou další dveře svého poznání. Kdybych to neudělal, bylo by toto nové poznání pouze oznámením něčeho nového, aniž byste se ho zmocnili. Pokaždé, když mluvím, chci, abyste vlastnili dobro, které zjevuji. Proto buďte pozorní v učení se o Mé Vůli, abych vám otevřel více dveří poznání a mohli jste více vstoupit do Božího vlastnictví.“ (Sv.17, 30. května 1925)

Jsme povoláni žít nebo mít stejnou duchovní zkušenost jako Luisa, abychom žili v Boží Vůli? Je Luisa srovnatelná s Pannou Marií?

Odp: Ne. Luisino zvláštní povolání vyžadovalo zvláštní uspořádání jejího života, aby se v ní mohlo uskutečnit dílo Boží Vůle a předat je lidstvu. Tato dispozice je jí vlastní. Jako duše oběti, pověřená předáváním velkého daru Boží Vůle, byla vedena k prožívání zvláštní duchovní zkušenosti, kterou nelze přenést na nás ani zobecnit. Její zkušenost úzce souvisí s posláním, které jí bylo svěřeno. Určité poslání odpovídá určitému životnímu stavu, jak Ježíš vysvětlil Luise:

"Má dcero, čím většího díla chci dosáhnout, tím více je nutné, aby se s vybraným tvorem zacházelo výjimečně. Dílo Vykoupení bylo největší a já jsem si vybral za prostředníka jedno stvoření a naplnil jsem ho všemi dary jako nikdy předtím, aby se mohlo stát mou Matkou a já do něj mohl vložit všechny milosti Vykoupení. Od chvíle jejího početí až do chvíle, kdy jsem v ní byl sám počat, jsem ji držel skrytou v Nejsvětější Trojici, která ji ve všem střežila a řídila." Když jsem byl počat v jejím panenském lůně, jako pravý velekněz a první mezi kněžími jsem přijal, že ji budu ve všem chránit a řídit, dokonce i v tlukotu jejího srdce. Když jsem umíral, nechtěl jsem ji opustit bez pomoci jednoho ze svých kněží, Jana, vzácné duše, plné milosti a jedinečné před Bohem i před dějinami. Udělal jsem to pro jiné duše? Ne, protože nikdo jiný si nezasloužil takovou ochranu a pomoc, protože neměl tolik darů a milostí."

"I ty, má dcero, jsi přede mnou a před dějinami výjimečná. Před tebou nebylo a po tobě nebude žádné jiné stvoření, kterému by moji služebníci z nutnosti poskytovali takovou pomoc. Vytvořil jsem si tě, abych v tobě uložil skutky své nejvyšší Vůle. Vzhledem k posvátnosti mé vůle bylo vhodné, aby vás někteří z mých služebníků doprovázeli a byli uchovateli milostí, které má vůle obsahuje, a pak je předávali ostatním členům církve."

"Z tvé strany i ze strany těchto duchovních je třeba učinit mnoho opatření. Co se týče tebe, jakoby mé druhé matky, musíš přijmout velký dar mé Vůle a poznat všechny její přednosti. Co se týče mých služebníků, musí tyto věci přijmout od tebe, aby se v mé církvi uskutečnilo "Fiat Voluntas tua" na zemi jako v nebi."

"Ach, ani nevíš, co všechno jsem ti musel dát, abych do tebe mohl vložit Mou Vůli. Odstranil jsem z tebe sémě zkaženosti, očistil jsem tvou duši a tvou přirozenost, abys k nim nic necítila a ony k tobě. Nemít toto semínko je jako dřevo bez ohně. Ačkoli jsem tě nezavil prvotního hříchu jako svou drahou Matku, učinil jsem v tobě zázrak milosti, který se nikdy nikomu jinému nedostal, když jsem z tebe odstranil zárodek zkaženosti."

"Nebylo by vhodné, aby má třikrát svatá Vůle sestoupila do duše, zmocnila se jí a sdělila jí, co se v ní děje, jestliže by tato duše byla znečištěna sebemenšími zkaženostmi. Stejně jako by nebylo správné, abych já, Otcovo Slovo, byl počat v lůně nebeské Matky, kdyby nebyla zbavena prvotního hříchu. Kolik milostí jsem ti tedy dal? Myslíš si, že to nic není, a proto se nad tím nepozastavuješ. Místo abys mi děkovala, staráš se o to, jak jsem s tebou a s těmi, které jsem kolem tebe postavil, naložil, zatímco já chci jen, abys následovala mou Vůli."

"Musíš vědět, že splnění mé Vůle je tak důležité, že patří k nejdůležitějším nařízením Boha. Přeji si, aby se o tomto nařízení vědělo, aby se k němu duše upnuly, protože znají velikost a nesmírné milosti spojené s plněním mé Vůle." (Sv.15, 11. července 1923)

Je zcela jasné, že Luisa není Panna Maria a že nebyla uchráněna prvotního hříchu. Je hříšnice, což je na několika místech Knihy nebe dokázáno. Její starosti, úzkosti, nedostatek sebedůvěry, velmi často nedostatek víry, na který Pán velmi často poukazuje, vypovídají vše o jejím křehkém a omezeném stavu stvoření. Ona ví, že je hříšnice a dává si přezdívku „špatná“. Pán nám však říká, že byla zvláštním způsobem uchráněna před semenem zkaženosti, což je milost, které se nedostalo žádnému jinému stvoření. Jak tomu můžeme rozumět?

Sám Ježíš podává vysvětlení: "Nemít tento zárodek je jako dřevo bez ohně". Jestliže Luisa mohla hřešit a hřešila kvůli prvotnímu hříchu ve své duši, byla postupně zproštěna zvrácenosti a zkaženosti postupnými milostmi mystického manželství 15. října 1888 ve věku 23 let v přítomnosti svaté Kateřiny Sienské a ve společnosti svatých a andělů. Dne 8. září 1889, ve věku 24 let, bylo toto manželství obnoveno v nebi v přítomnosti Nejsvětější Trojice a ona obdržela Dar Boží vůle. (Srov. Sv.13, 5. prosince 1921). Tento dar Boží Vůle se nemohl rozvinout v porušeném srdci, protože Bůh, který je nekonečně svatý, nemůže přebývat v hříchu. Postupně byla Boží pedagogikou učení a očišťování disponována k přijetí velkého Daru Boží Vůle.

OBSAH

Úvod

Jádro setkání	5
Boží Vůle v lidských dějinách	11
První část	17
Začátek setkání, Osnova setkání	23

Ukončení setkání	36
Druhá část	41
První krok: Chtít žít v Jeho Vůli	46
Druhý krok: Chtít poznat dar	48
Třetí krok: Ocenit dar	50
Odpovědi na otázky z četby spisů Knihy nebe	53